



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 119

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 23 februarie 2010

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.668 din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (1)—(3) și art. 20 alin. (1), alin. (2) teza întâi și alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	2-3		
Decizia nr. 1.673 din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (3) lit. b) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată.....	3-4		7-10
Decizia nr. 66 din 19 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă	5-6		
Decizia nr. 68 din 19 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 1—5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și anexei nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației			
			publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, precum și a dispozițiilor art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității administrației publice
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
		7.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea și completarea unor ordine ce reglementează domeniul sanitar-veterinar
		1.490.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.294/2007 privind impozitele, contribuțiile și alte sume reprezentând creanțe fiscale, care se plătesc de contribuabili într-un cont unic

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.668**

din 15 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (1)—(3) și art. 20 alin. (1), alin. (2) teza întâi și alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (1)—(3) și art. 20 alin. (1), alin. (2) teza întâi și alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Begacom” — S.A. din Timișoara în Dosarul nr. 44.175/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Eugen Postolache, avocații Alina Ostroveanu, Cristian Gavrilă și Cristian Păun, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorii părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 44.175/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (1)—(3) și art. 20 alin. (1), alin. (2) teza întâi și alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Begacom” — S.A. din Timișoara într-un litigiu comercial.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21, 24 și 41 din Constituție, deoarece cererea de reexaminare a cuantumului taxelor judiciare de timbru stabilite de instanța de judecată se soluționează în camera de consiliu, fără citarea și participarea părților.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. 18 alin. (1)—(3) și art. 20 alin. (1), alin. (2) teza întâi și alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

Textele criticate au următoarea redactare:

— Art. 18 alin. (1)—(3): „(1) *Determinarea cuantumului taxelor judiciare de timbru se face de către instanța de judecată sau, după caz, de Ministerul Justiției.*

(2) *Împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru se poate face cerere de reexaminare, la aceeași instanță, în termen de 3 zile de la data la care s-a stabilit taxa sau de la data comunicării sumei datorate.*

(3) *Cererea se soluționează în camera de consiliu de un alt complet, fără citarea părților, prin încheiere irevocabilă.”;*

— Art. 20 alin. (1), alin. (2) teza întâi și alin. (3): „(1) *Taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat.*

(2) *Dacă taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, în momentul înregistrării acțiunii sau cererii ori dacă, în cursul procesului, apar elemente care determină o valoare mai mare, instanța va pune în vedere petentului să achite suma datorată până la primul termen de judecată. [...].*

(3) *Neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii.”*

Dispozițiile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 21 privind liberul acces la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 41 privind munca și protecția socială a muncii.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

Prevederile art. 18 din Legea nr. 146/1997 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași texte constituționale ca în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 594 din 21 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 953 din 27 noiembrie 2006, Curtea a decis că art. 18 din Legea nr. 146/1997 reglementează competența și procedura în materia taxelor judiciare de timbru, potrivit abilitării conferite legiuitorului prin dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, dar, întrucât nu este vorba despre un litigiu privind fondul dreptului, nu își găsesc aplicare mijloacele și garanțiile procesuale prevăzute de art. 21 alin. (3) din Constituție. Așa fiind, procedura aplicabilă în acest caz are ca finalitate satisfacerea imperativului celerității, și prin aceasta derogă de la dreptul comun.

Curtea a reținut, de asemenea, că procedura reexaminării modului de stabilire a taxelor judiciare de timbru este o procedură incidentă în desfășurarea unui proces, care în principiu se realizează cu respectarea condiției publicității impuse de art. 127 din Constituție, condiție ce nu are însă un caracter absolut, legiuitorul având posibilitatea de a deroga de la aceasta.

În ceea ce privește art. 20 alin. (1)—(3) din Legea nr. 146/1997, Curtea, prin Decizia nr. 87 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 12 februarie 2009, și Decizia nr. 808 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 23 iunie 2009, a reținut că nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (1)—(3) și art. 20 alin. (1), alin. (2) teza întâi și alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Begacom” — S.A. din Timișoara în Dosarul nr. 44.175/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.673

din 15 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (3) lit. b) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (3) lit. b) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Orbeasca în Dosarul nr. 3.706/87/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Sandu Mitcan a depus la dosar note scrise, solicitând respingerea excepției.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.706/87/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (3) lit. b) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată.**

Excepția a fost ridicată de Consiliul Local al Comunei Orbeasca într-un dosar având ca obiect o acțiune pentru anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că, potrivit art. 36 alin. (3) lit. b) din Legea administrației

publice locale nr. 215/2001, consiliul local are inițiativa și hotărăște în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care sunt date prin lege altor autorități ale administrației publice locale sau centrale, însă, potrivit textului de lege criticat, capacitatea consiliului local de a adopta hotărâri în domeniul reglementat de art. 36 alin. (3) lit. b) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 este condiționată de propunerea primarului, ceea ce reprezintă o îngrădire a autonomiei deliberative a consiliului local. Dispoziția din articolul criticat impiedică și asupra art. 36 alin. (6) lit. a) din lege și a art. 73 potrivit căruia consiliul local aprobă înființarea, organizarea și statul de funcții ale serviciilor publice de interes local. Autorul arată că această îngrădire, condiționare a autonomiei deliberative, nu apare și în cazul consiliului județean, autoritatea administrației publice județene cu rol deliberativ, care în fapt este tot un consiliu local, dar organizat la nivel de județ.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului privind autonomia locală, în accepțiunea conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind, astfel, limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Prin reglementarea dedusă controlului, acesta nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 36 alin. (3) lit. b) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (3) lit. b) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Orbeasca în Dosarul nr. 3.706/87/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 36 alin. (3) lit. b) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, prevederi ce au următorul conținut: „(3) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (2) lit. a), consiliul local: [...] b) aprobă, în condițiile legii, la propunerea primarului, înființarea, organizarea și statul de funcții ale aparatului de specialitate al primarului, ale instituțiilor și serviciilor publice de interes local, precum și reorganizarea și statul de funcții ale regiilor autonome de interes local;”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 120 alin. (1) și art. 121 alin. (2) privind administrația publică locală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă pentru următoarele motive:

— Prevederile art. 120 alin. (1) și ale art. 121 alin. (2) din Constituție se referă la principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu.

— Principiul autonomiei locale prevăzut de art. 120 alin. (1) din Constituția României nu împiedică instituirea de către legiuitor a unor reguli privind colaborarea dintre autoritățile publice locale în anumite domenii importante pentru viața comunităților locale, cum ar fi cele prevăzute de dispozițiile legale criticate. În acest sens, Curtea reține că faptul că anumite instituții și servicii de interes local se înființează la propunerea primarului se datorează rolului său executiv, de autoritate care, de cele mai multe ori, este implicată direct în gestionarea activității acestor instituții și servicii de interes local.

Așadar, este opțiunea legiuitorului de a institui astfel de reguli care să conducă la buna funcționare a comunităților locale. De altfel, legiuitorul trebuie să se preocupe de modul în care funcționează efectiv comunitățile locale, asigurându-se, astfel, că drepturile și libertățile prevăzute de Constituție sunt respectate. Aceeași preocupare se regăsește și în art. 3 pct. 1 din Carta europeană a autonomiei locale, care se referă, atunci când definește autonomia locală, și la capacitatea efectivă a autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în cadrul legii, în nume propriu și în interesul populației locale, o parte importantă a treburilor publice.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 66

din 19 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Ion Petrescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Antonia Constantin — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în dosarele nr. 36.021/3/2008 și nr. 41.555/3/2007 ale Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 4.897D/2009 și nr. 4.898D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 4.898D/2009 la Dosarul nr. 4.897DD/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 11 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 36.021/3/2008 și nr. 41.555/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că aplicarea textelor de lege criticate și acordarea unor termene de judecată la intervale de timp foarte scurte fac ca de la data primirii citației și până la data termenului de

judecată să nu existe un interval suficient de timp pentru ca angajatorul să își poată exercita în mod efectiv dreptul de apărare și să se achite de sarcina probei ce îi revine potrivit dispozițiilor speciale în materia dreptului muncii. Mai mult, prin aplicarea acestor texte de lege, instanța are prerogativa, acordată de art. 288 din Codul muncii și art. 77 din Legea nr. 168/1999, de a decădea angajatorul din dreptul de a depune probe și de a formula apărări. Așa fiind, consideră că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că se pot aplica *tale quale*, printr-un formalism excesiv, fără a se avea în vedere situațiile particulare care pot apărea pe parcursul judecării litigiilor de muncă, aducându-se astfel atingere substanței dreptului protejat și lipsindu-i de efectivitate prin nerespectarea drepturilor la apărare și la un proces echitabil recunoscute și protejate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În legătură cu aceste din urmă aspecte, arată că principiul efectivității juridice presupune ca legiuitorul să asigure adoptarea unor dispoziții legale eficiente care să fie coerente (*Cauza Unédic contra Franței — 2008*), să evite paralelismul legislativ (*Cauza Katz contra României — 2009*), să aibă vocația de a respecta drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor și să aibă o aplicabilitate practică uniformă, pentru a se evita o jurisprudență neuniformă (*Cauza Santo Pinto contra Portugaliei — 2008*). În continuare, arată că celeritatea soluționării cauzelor nu trebuie să sacrifice reguli de procedură instituite de lege pentru asigurarea unui proces echitabil și pentru garantarea dreptului la apărare, în condițiile în care administrarea de probe este componenta esențială a dreptului la apărare. Cât privește art. 164 din Codul de procedură civilă, arată că acesta este neconstituțional, deoarece lasă la aprecierea instanței posibilitatea conexării cauzelor în situațiile în care sunt îndeplinite condițiile în care este cert că aplicarea acestei măsuri va duce la o mai bună realizare a actului de înfăptuire a justiției, o economisire de timp și cheltuieli, precum și o judecată unitară, care toate duc, într-un final, la respectarea drepturilor esențiale ale părților.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie următoarele dispoziții de lege:

— Art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora:

Art. 286: „(1) Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de muncă se judecă în regim de urgență.

(2) Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 15 zile.

(3) Procedura de citare a părților se consideră legal îndeplinită dacă se realizează cu cel puțin 24 de ore înainte de termenul de judecată.”;

Art. 287: „Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare.”;

Art. 288: „Administrarea probelor se face cu respectarea regimului de urgență, instanța fiind în drept să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie în mod nejustificat administrarea acesteia.”;

— Art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, dispoziții potrivit cărora:

Art. 74: „(1) Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de drepturi se judecă în regim de urgență.

(2) Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 10 zile.

(3) Părțile sunt legal citate, dacă citația le-a fost înmănată cel puțin cu o zi înainte de judecării.”;

Art. 75: „În cazul în care sunt contestate măsuri unilaterale dispuse de unitate, aceasta are obligația ca, până la prima zi de înfățișare, să depună dovezile în baza cărora a luat măsura respectivă.”;

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în dosarele nr. 36.021/3/2008 și nr. 41.555/3/2007 ale Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

Art. 77: „(1) În cazul în care judecata continuă, administrarea probelor se va face cu respectarea regimului de urgență al judecării conflictelor de drepturi.

(2) Instanța poate să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie nejustificat administrarea acesteia.”;

— Art. 164 din Codul de procedură civilă, dispoziții potrivit cărora: „Părțile vor putea cere întrunirea mai multor pricini ce se află înaintea aceleiași instanțe sau instanțe deosebite, de același grad, în care sunt aceleași părți sau chiar împreună cu alte părți și al căror obiect și cauză au între dânsese o strânsă legătură.

Întrunirea poate fi făcută de judecător chiar dacă părțile nu au cerut-o.

Dosarul va fi trimis instanței mai întâi investită, afară numai dacă amândouă părțile cer trimiterea lui la una din celelalte instanțe.

Când una din pricini este de competența unei instanțe, și părțile nu o pot înlătura, întrunirea se va face la acea instanță.”

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 referitor la dreptul la apărare și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. De asemenea, consideră că este încălcat și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai constituit obiect al excepției de neconstituționalitate invocată de aceleași autor, în raport cu aceleași texte din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu motivare identică. În acest sens, este Decizia nr. 1.015 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 6 august 2009, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiate, criticile de neconstituționalitate formulate de autorul excepției.

Deoarece nu au intervenit elemente noi de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 68

din 19 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 1—5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și anexei nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, precum și a dispozițiilor art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității administrației publice

Acsinte Gaspar — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocar — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Antonia Constantin — procuror
 Claudia-Margareta Krupenschi — magistrat-asistent

nr. 6.674D/2009, nr. 6.415—6.419D/2009, nr. 5.420D/2009, nr. 5.285D/2009 și nr. 5.223D/2009 la Dosarul nr. 5.136D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului legal al părții Inspectoratul de Stat în Construcții, care susține respingerea excepției de neconstituționalitate, pentru motivele expuse în notele scrise depuse la dosar.

Având cuvântul asupra excepției de neconstituționalitate ce formează obiectul Dosarului nr. 6.419D/2009, domnul lordache Bostan susține faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009 este neconstituțională, motiv pentru care apreciază că se impune repunerea sa în funcția deținută anterior demiterii sale „politice”.

Reprezentantul Ministerului Public menționează că, ulterior ridicării excepțiilor de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 1.257 din 7 octombrie 2009, Curtea Constituțională a constatat, în cadrul controlului prealabil, că Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității administrației publice este neconstituțională. Totodată, prin Decizia nr. 1.629 din 3 decembrie 2009, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009, astfel cum au fost preluate în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009, sunt, de asemenea, neconstituționale. Ca atare, pune concluzii de respingere a excepției ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 27 mai 2009, 10 iunie 2009, 26 iunie 2009, 29 iunie 2009, 23 iunie 2009, 9 iunie 2009, 11 iunie 2009, 3 iulie 2009, 14 iulie 2009, 5 august 2009, 14 august 2009, 10 august 2009 și 26 august 2009, pronunțate în dosarele nr. 520/35/CA/2009, nr. 511/35/CA/2009, nr. 382/64/2009, nr. 641/35/CA/2009, nr. 912/44/2009, nr. 888/44/2009, nr. 910/44/2009, nr. 821/44/2009, nr. 860/44/2009, nr. 421/42/2009, nr. 381/64/F/C.A.—Fisc/2009, nr. 256/32/2009, nr. 435/42/2009, nr. 718/119/2009, nr. 891/46/2009, nr. 892/44/2009 și nr. 944/57/2009, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios**

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității administrației publice, excepție ridicată de Liviu Lupea în Dosarul nr. 520/35/CA/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, cauză ce formează obiectul Dosarului nr. 5.136D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 5.223D/2009, nr. 5.285D/2009, nr. 5.420D/2009, nr. 6.415—6.419D/2009, nr. 6.674D/2009, nr. 6.706D/2009, nr. 6.718D/2009, nr. 6.728D/2009, nr. 6.823D/2009, nr. 6.829D/2009, nr. 6.990D/2009 și nr. 7.053D/2009, având ca obiect excepții de neconstituționalitate fie a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității administrației publice, în integralitatea sa, fie a unor dispoziții din aceasta.

La apelul nominal răspund Inspectoratul de Stat în Construcții, în calitate de parte în Dosarul nr. 5.420D/2009, prin consilier juridic cu delegație depusă la dosar, precum și lordache Bostan, autorul excepției ce formează obiectul Dosarului nr. 6.419D/2009. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea parțială de obiect al acestor cauze, pune în discuție problema conexării lor.

Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu propunerea de conexare a acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 7.053D/2009, nr. 6.990D/2009, nr. 6.829D/2009, nr. 6.823D/2009, nr. 6.728D/2009, nr. 6.718D/2009, nr. 6.706D/2009,

administrativ și fiscal, Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Ploiești — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Bacău — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal și Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității administrației publice, în ansamblul său, precum și ale art. I, art. II alin. (2), art. III și IV din aceasta, în special.

Excepțiile au fost ridicate de Liviu Lupea, Nadia Florentina Racz, Vasile Ungureanu, Lucian Chindlea, Sorin Constantin, Ilie Deca, Mihail Bucur, Paraschiv Usturoi, Iordache Bostan, Viorica Arghir, Sandu Cezar Aanegroae, Constantin Stere, Marlena Prejmerean, Florin Epure, Ionel Duță și Marius Corneliu Petru Lăzărescu în cauze având ca obiect acțiuni în anulare a unor acte administrative, respectiv a unor ordine ale unor miniștri, emise în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009, prin care s-a dispus încetarea raporturilor de muncă ale autorilor excepției.

În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate, având un conținut identic, se susține, în esență, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009 încalcă principiul nediscriminării și dreptul la muncă, deoarece prevăd desființarea unora dintre funcțiile publice de conducere, înființându-se în locul acestora funcțiile de director coordonator al serviciului public deconcentrat din cadrul ministerelor și al altor organe ale administrației publice centrale. Mai mult, contrar principiilor de bază ale administrației publice locale, această nouă funcție se exercită în baza unui contract de management și fără obligația depunerii jurământului față de țară. Actul normativ criticat nu înscrie această funcție în categoria funcțiilor publice, deși ea implică, prin definiție, exercitarea unor atribuții și responsabilități în realizarea unor prerogative de putere publică, și, deci, aplicarea regimului juridic de drept public, nu privat. Se mai susține că prin desființarea unei funcții publice ocupate de un funcționar public și crearea în locul acesteia a unei funcții de demnitate publică se realizează, pe de o parte, o discriminare nepermisă, dar și că această măsură nu conduce la reducerea cheltuielilor bugetare, așa cum se afirmă în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009, de vreme ce în locul unor posturi desființate se reînființează altele, dar sub o denumire modificată. Totodată, se arată că dispozițiile art. III alin. (12) din ordonanță permit cumulul de funcții contractuale cu o funcție publică, deoarece, suspendând de drept raporturile de serviciu sau de muncă anterioare, asigură persoanei care ocupă funcția de conducere în limitele răspunderii contractuale asumate prin contractul de management posibilitatea revenirii în sistemul public în caz de reziliere a acestui contract. Astfel, acestei persoane i se asigură confortul a două locuri de muncă, în timp ce ocupantului actual al funcției publice i se asigură un loc de muncă doar în măsura existenței unor posturi vacante.

De asemenea, în motivarea excepției de neconstituționalitate ce constituie obiectul Dosarului nr. 6.419D/2009, se mai arată că dispozițiile art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009, potrivit căreia „*Contractele de management educațional încheiate în temeiul Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, și aflate în derulare încetează în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență*” încalcă prevederile art. 61 alin. (1) ce consacră Parlamentului rolul de unică autoritate legiuitoare a țării, nu îndeplinesc exigențele de previzibilitate și accesibilitate specifice normei juridice și înfrâng dreptul de proprietate privată, deoarece, potrivit Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, noțiunea „bun” înglobează orice interes al unei persoane de drept privat ce are o valoare economică, astfel că dreptul la salariu poate fi asimilat unui drept de proprietate.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în dosarele nr. 5.136D/2009, nr. 5.223D/2009 și nr. 5.420D/2009, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 5.285D/2009, apreciază că dispozițiile art. III și ale art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009 sunt neconstituționale, fiind contrare principiului neretroactivității legii civile, principiului autonomiei locale, precum și principiului securității raporturilor juridice. În ceea ce privește dispozițiile art. III alin. (1) din același act normativ, ce constituie obiectul excepției de neconstituționalitate invocate în Dosarul nr. 6.706D/2009, aceeași instanță de judecată consideră că sunt încălcate și prevederile art. 73 alin. (3) lit. j), art. 115 și 41 din Constituție, deoarece „Guvernul nu poate emite ordonanțe în domenii ce fac obiectul legii organice”, iar ordonanța de urgență criticată nu conține o motivare de fond a urgenței și afectează, totodată, un drept fundamental, dreptul la muncă. În plus, aceste dispoziții contravin și principiului separației puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, întrucât intervin asupra contractelor individuale de muncă, în timp ce numai instanțele de judecată au competența de a dispune încetarea, pentru motivele înscrise în legile ordinare, a raporturilor juridice aflate în curs de executare.

Aceeași instanță de judecată, dar în alt complet, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 6.823D/2009, apreciază că excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009 este neîntemeiată.

Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în dosarele nr. 6.415—6.419D/2009 și nr. 6.990D/2009, apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009, în integralitate, și, în special, dispozițiile art. III și art. II alin. (2) din aceasta sunt neconstituționale, deoarece încalcă prevederile art. 11, art. 115 alin. (4) și (6), art. 73 alin. (3) lit. j), art. 61 alin. (1), art. 41, art. 44 și ale art. 47 din Constituție, precum și ale art. 6 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și

culturale și ale art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în materia dreptului de proprietate. Un argument în plus prezentat de instanța de judecată în acest sens îl constituie nesocotirea principiului predictibilității, deoarece „nesiguranța stabilității într-o funcție publică a fost reglementată ca o regulă de drept discreționară, oricând aplicabilă la dispoziția executivului”.

Curtea de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în dosarele nr. 6.674D/2009 și nr. 6.728D/2009, apreciază că excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009 este neîntemeiată.

Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 6.718D/2009, consideră că excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009 este întemeiată.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal nu își exprimă opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I, III și IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009, ce constituie obiectul Dosarului nr. 6.829D/2009 al Curții Constituționale.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 7.053D/2009, apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009 încalcă prevederile art. 41 și ale art. 115 alin. (4) din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, exprimându-și punctul de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este, pe de o parte, inadmisibilă, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009 a fost abrogată expres prin art. XIV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009. Pe de altă parte, apreciază că excepția este inadmisibilă, deoarece dispozițiile de lege criticate nu contravin normelor fundamentale și convenționale invocate. Se susține, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009 a fost adoptată cu respectarea prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție, astfel cum rezultă din Nota de fundamentare și preambulul său, iar dispozițiile acesteia nu afectează exercitarea dreptului la muncă, principiul egalității în drepturi și al nediscriminării și nici principiile de bază ale administrației publice locale.

Avocatul Poporului, exprimându-și punctul său de vedere în dosarele nr. 5.136D/2009 și nr. 6.415—6.419D/2009, precizează că dispozițiile Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009 au fost declarate ca fiind neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.257 din 7 octombrie 2009. Ca atare, sub incidența prevederilor art. 29

alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității administrației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 22 aprilie 2009, în integralitatea sa, precum și dispozițiile art. I, art. II alin. (2), art. III și IV din aceasta, în special.

Curtea Constituțională constată că, la o dată ulterioară sesizării sale, actul normativ criticat a fost abrogat expres prin art. XIV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 6 octombrie 2009.

Totodată, Curtea constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009 au fost preluate în integralitatea lor, cu modificări neesențiale, în cuprinsul actului normativ abrogat, astfel că aceasta urmează să se pronunțe asupra dispozițiilor art. I pct. 1—5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și anexei nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009.

Textele din Constituție pretins încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (3), (4) și (5), art. 11, art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (1), art. 41, art. 44, art. 47, art. 54, art. 61 alin. (1), art. 73 alin. (3) lit. j), n) și p), art. 102, art. 115 alin. (1), (4), (5) și (6), art. 120 alin. (1) și ale art. 121 alin. (1). Sunt invocate și dispozițiile art. 2, art. 7 și art. 21 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, art. 6 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale și ale art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că prin Decizia nr. 1.629 din 3 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 28 din 14 ianuarie 2010, Curtea a examinat constituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009 — astfel cum a fost sesizată — și a constatat cu acel prilej că dispozițiile acesteia au fost preluate în integralitate și cu modificări nesemnificative în cuprinsul unor dispoziții din actul normativ abrogator — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009. Ca atare, Curtea s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. I pct. 1—5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și anexei nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 și a constatat, pentru argumentele acolo arătate, că acestea sunt neconstituționale.

Curtea reține că, în temeiul art. 147 alin. (1) din Constituție, *„Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept”*, iar potrivit alin. (4) al aceluiași articol, *„De la data publicării, deciziile [Curții Constituționale — n.n.] sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor”*.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1—5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și anexei nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, excepție ridicată de Liviu Lupea, Nadia Florentina Racz, Vasile Ungureanu, Lucian Chindlea, Sorin Constantin, Ilie Deca, Mihail Bucur, Paraschiv Usturoi, Viorica Arghir, Sandu Cezar Aanegroae, Constantin Stere, Marlena Prejmerean, Florin Epure, Ionel Duță și Marius Corneliu Petru Lăzărescu în dosarele nr. 520/35/CA/2009, nr. 511/35/CA/2009, nr. 382/64/2009, nr. 641/35/CA/2009, nr. 912/44/2009, nr. 888/44/2009, nr. 910/44/2009, nr. 821/44/2009, nr. 421/42/2009, nr. 381/64/F/C.A.— Fisc/2009, nr. 256/32/2009, nr. 435/42/2009, nr. 718/119/2009, nr. 891/46/2009, nr. 892/44/2009 și nr. 944/57/2009 ale Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Ploiești — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Bacău — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal, precum și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității administrației publice, excepție ridicată de lordache Bostan în Dosarul nr. 860/44/2009 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea unor ordine ce reglementează domeniul sanitar-veterinar

Văzând Referatul de aprobare nr. 20 din 22 ianuarie 2010, întocmit de Direcția de relații internaționale și programe comunitare din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 61/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind problemele de sănătate a animalelor ce afectează comerțul intracomunitar cu animale din speciile bovine și suine, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 și 289 bis din 30 martie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului 64/432/CE din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. 121 din 29 iulie 1964, astfel cum a fost modificată de Decizia Comisiei 2008/984/CE din 10 decembrie 2008 de modificare a anexei C la Directiva 64/432/CEE a Consiliului și a Deciziei 2004/226/CE cu privire la testele de diagnostic pentru bruceloză bovină, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 352 din 31 decembrie 2008 și de Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.”

2. În norma sanitară veterinară, la articolul 6 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) să provină dintr-un efectiv de bovine oficial indemn de tuberculoză și, în cazul animalelor mai mari de 6 săptămâni, să prezinte rezultate negative la testul intradermic de tuberculinare efectuat în conformitate cu dispozițiile pct. 2.2 din anexa nr. 2 la prezenta normă sanitară veterinară, fie în decursul celor 30 de zile care au precedat părăsirea efectivului de origine, fie într-un loc sau în anumite condiții care se stabilesc de Comisia Europeană în cadrul Comitetului Permanent privind Lanțul Alimentar și Sănătate Animală. Testul intradermic de tuberculinare nu este necesar în cazul în care animalele provin

dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-o parte a teritoriului acestuia declarat oficial indemn de tuberculoză ori dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-o parte a teritoriului acestuia care face parte dintr-o rețea de supraveghere recunoscută;”

3. În norma sanitară veterinară, la articolul 6, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Laboratoarele naționale de referință responsabile de coordonarea standardelor și a metodelor de diagnostic menționate în anexele nr. 1—4 la prezenta normă sanitară veterinară sunt organizate în cadrul Institutului de Diagnostic și Sănătate Animală. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor menține actualizată lista laboratoarelor. De asemenea, pune această listă la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului. Sarcinile și responsabilitățile laboratoarelor naționale de referință sunt prevăzute în anexele nr. 2 și 3 la prezenta normă sanitară veterinară și în cap. II din anexa nr. 4 la prezenta normă sanitară veterinară.”

4. În norma sanitară veterinară, la articolul 9, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor acordă un număr de autorizație fiecărui centru de colectare autorizat. Autorizațiile centrelor de colectare se pot limita la o anumită specie, pentru animale destinate reproducției sau producției ori pentru animale destinate tăierii. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor întocmește și menține actualizată o listă a centrelor de colectare autorizate și a numerelor de autorizare ale acestora și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului.”

5. În norma sanitară veterinară, la articolul 11, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor întocmește și menține actualizată o listă a comercianților autorizați și a spațiilor înregistrate utilizate de aceștia în legătură cu activitatea lor, precum și a numerelor de autorizare atribuite comercianților respectivi și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului.”

6. În norma sanitară veterinară, articolul 14 se abrogă.

7. În norma sanitară veterinară, la anexa nr. 2, punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. Sarcini și responsabilități

Laboratoarele naționale de referință desemnate în conformitate cu art. 6 alin. (4) din norma sanitară veterinară sunt responsabile pentru testarea oficială a tuberculinelor sau a reactivilor menționați la pct. 2 și 3, în vederea garantării faptului că fiecare dintre aceste tuberculine sau acești reactivi este adecvată/adecvat din punctul de vedere al standardelor menționate la pct. 2.1 și 3.”

8. În norma sanitară veterinară, anexa nr. 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

ANEXA Nr. 3
la norma sanitară veterinară

BRUCELOZĂ

1. IDENTIFICAREA AGENTULUI

Evidențierea prin colorație acido-rezistentă modificată sau imunospecifică a organismelor având morfologia *Brucella* în materialul avortat, secreții vaginale sau în lapte indică posibilitatea brucelezei, în special dacă aceasta este confirmată de testele serologice. Reacția în lanț a polimerazei (PCR) oferă metode suplimentare de detecție. De câte ori este posibil, *Brucella* spp. ar trebui să fie izolată utilizându-se medii simple sau selective, prin recoltarea din secreții uterine, fetuși avortați, secreții ale ugerului sau anumite țesuturi, precum ganglioni limfatici și organe reproducătoare masculine și feminine. După izolare, speciile și biovarul pot fi identificate prin liza fagilor și/sau teste de metabolism oxidativ, în funcție de criterii de cultură, biochimice și serologice. PCR poate asigura o metodă deopotrivă complementară și de biotipizare bazată pe secvențe genomice. Tehnicile și mediile utilizate, standardizarea și interpretarea rezultatelor trebuie să fie conforme celor specificate în Manualul de teste de diagnostic și vaccinuri pentru animale terestre, ediția a VI-a, 2008, cap. 2.4.3 (bruceleza bovină), cap. 2.7.2 (bruceleza caprină și bovină) și cap. 2.8.5 (bruceleza porcină).

2. TESTE IMUNOLOGICE

2.1. Standarde

2.1.1. La prepararea tuturor antigenelor utilizate în testul cu roz Bengal (RBT), testul de seroaglutinare (SAT), testul de fixare a complementului (CFT) și testul inelar efectuat pe proba de lapte (MRT) se va utiliza sușa tip Weybridge nr. 99 și USDA 1119-3 ale biovarului 1 de *Brucella abortus*.

2.1.2. Serul standard de referință pentru testele RBT, SAT, CFT și MRT va fi serul standard internațional al OIE (OIEISS), cunoscut anterior ca cel de-al doilea ser standard internațional anti-*Brucella abortus* al OMS (ISAbS).

2.1.3. Serurile standard de referință pentru metodele de imunoabsorbție enzimatică (ELISA) sunt următoarele:

— OIEISS;

— serul standard ELISA slab pozitiv al OIE (OIEELISA_{WPSS});

— serul standard ELISA puternic pozitiv al OIE (OIEELISA_{SPSS});

— serul standard ELISA negativ al OIE (OIEELISA_{NSS}).

2.1.4. Serurile standard de referință pentru evaluările fluorescenței în lumină polarizată (FPAs) sunt următoarele:

— serul standard ELISA slab pozitiv al OIE (OIEELISA_{WPSS});

— serul standard ELISA puternic pozitiv al OIE (OIEELISA_{SPSS});

— serul standard ELISA negativ al OIE (OIEELISA_{NSS}).

2.1.5. Serurile standard menționate la pct. 2.1.3 și 2.1.4 sunt furnizate de către laboratorul comunitar de referință pentru bruceleza sau de către Agenția pentru Laboratoare Veterinare [Veterinary Laboratories Agency (VLA)], Weybridge, Marea Britanie.

2.1.6. OIEISS, OIEELISA_{WPSS}, OIEELISA_{SPSS} și OIEELISA_{NSS} sunt standarde internaționale principale pe baza cărora se stabilesc, în fiecare stat membru, seruri standard naționale («seruri etalon») pentru fiecare test menționat la pct. 2.1.1.

2.2. Metodele de imunoabsorbție enzimatică (ELISA) sau alte teste obligatorii de aglutinare pentru detectarea brucelezei bovine în ser sau lapte

2.2.1. Material și reactivi

Tehnica utilizată și interpretarea rezultatelor trebuie să fi fost validate în conformitate cu principiile prevăzute în cap. 1.1.4 din Manualul de teste de diagnostic și vaccinuri pentru animale terestre, ediția a VI-a, 2008, și trebuie să includă cel puțin studii de laborator și de diagnostic.

2.2.2. Standardizarea testului

2.2.2.1. Standardizarea procedurii de test pentru eșantioane individuale de ser:

a) o prediluție¹ de 1/150 a serului OIEISS sau o prediluție de 1/2 a serului OIEELISA_{WPSS} ori o prediluție de 1/16 a serului OIEELISA_{SPSS} realizate într-un ser negativ (sau într-un amestec de seruri negative) trebuie să producă o reacție pozitivă;

b) o prediluție de 1/600 a serului OIEISS sau o prediluție de 1/8 a serului OIEELISA_{WPSS} ori o prediluție de 1/64 a serului OIEELISA_{SPSS} realizate într-un ser negativ (sau într-un amestec de seruri negative) trebuie să producă o reacție negativă;

c) serul OIEELISA_{NSS} trebuie să producă întotdeauna o reacție negativă.

2.2.2.2. Standardizarea procedurii de test pentru eșantioane de ser amestecate:

a) o prediluție de 1/150 a serului OIEISS sau o prediluție de 1/2 a serului OIEELISA_{WPSS} ori o prediluție de 1/16 a serului OIEELISA_{SPSS} realizate într-un ser negativ (sau într-un amestec de seruri negative) și diluate din nou în seruri negative cu un factor de diluare identic numărului de seruri care constituie amestecul trebuie să producă o reacție pozitivă;

b) serul OIEELISA_{NSS} trebuie să producă întotdeauna o reacție negativă;

c) testul trebuie să fie în măsură să detecteze prezența unei infecții la un singur animal din grupul de animale de la care s-au combinat eșantioanele de ser.

2.2.2.3. Standardizarea procedurii de test pentru eșantioane de lapte sau zer amestecat:

a) o prediluție de 1/1000 a serului OIEISS sau o prediluție de 1/16 a serului OIEELISA_{WPSS} ori o prediluție de 1/125 a serului OIEELISA_{SPSS} realizate într-un ser negativ (sau într-un amestec de seruri negative) și diluate din nou în proporție de 1/10 în lapte negativ trebuie să producă o reacție pozitivă;

¹ În sensul prezentei anexe, diluțiile date pentru alcătuirea reactivilor lichizi sunt exprimate, de exemplu, ca 1/150, ceea ce semnifică o diluție de 1 la 150.

b) serul OIEELISA_NSS diluat în proporție de 1/10 în lapte negativ trebuie să producă întotdeauna o reacție negativă;

c) testul trebuie să fie în măsură să detecteze prezența unei infecții la un singur animal din grupul de animale de la care s-au combinat eșantioanele de lapte sau zer.

2.2.3. Condițiile de utilizare a testelor ELISA în diagnosticul pentru bruceloză bovină

2.2.3.1. Dacă se utilizează condițiile de calibrare pentru testele ELISA descrise la pct. 2.2.2.1 și 2.2.2.2 pe eșantioane de ser, sensibilitatea de diagnostic a ELISA va fi egală sau superioară celei din testul RBT sau a testului CFT, având în vedere situația epidemiologică în care este utilizat.

2.2.3.2. Dacă se utilizează condițiile de calibrare pentru testele ELISA descrise la pct. 2.2.2.3 pe eșantioane de lapte amestecat, sensibilitatea de diagnostic a ELISA va fi egală sau superioară celei din testul MRT, având în vedere nu doar situația epidemiologică, ci și efectivele medii și normale ale sistemelor de creștere a animalelor.

2.2.3.3. Dacă testele ELISA sunt utilizate în scopuri de certificare în conformitate cu art. 6 alin. (1) din norma sanitară veterinară sau pentru înființarea și menținerea unui statut al efectivului în conformitate cu pct. 10 partea II din anexa nr. 1 la norma sanitară veterinară, amestecul eșantioanelor de ser trebuie să fie realizat astfel încât rezultatele testelor să poată fi raportate în manieră clară la diferitele animale de la care provine laptele inclus în amestec. Orice test de confirmare trebuie să se efectueze pe eșantioanele de ser recoltate de la fiecare animal.

2.2.3.4. Testele ELISA pot fi aplicate la un eșantion de lapte recoltat din laptele colectat de la o fermă cu cel puțin 30% de vaci de lapte aflate în perioada de lactație. Dacă se utilizează această metodă, trebuie să se ia măsuri pentru ca eșantioanele recoltate pentru a fi examinate să fie raportate în manieră clară la diferitele animale de la care provine laptele. Orice test de confirmare trebuie să se efectueze pe eșantioanele de ser recoltate de la fiecare animal.

2.3. Testul de fixare a complementului (CFT)

2.3.1. Antigenul reprezintă o suspensie bacteriană în soluție de fenol-salin [NaCl 0,85% (m/v) și fenol la 0,5% (v/v)] sau într-un tampon veronal. Antigenele pot fi furnizate în stare concentrată, cu condiția ca factorul de diluție utilizat să fie indicat pe eticheta flaconului. Antigenul trebuie să fie stocat la o temperatură de 4°C. Nu se congelează.

2.3.2. Serurile trebuie să fie inactivate după cum urmează:

— serul bovin: la o temperatură cuprinsă între 56—60°C, timp de 30—50 minute;

— serul porcine: la o temperatură de 60°C, timp de 30—50 minute.

2.3.3. Pentru a obține o reacție satisfăcătoare în cadrul procedurii de testare se va utiliza o doză de complement superioară dozei minime necesare pentru o hemoliză completă.

2.3.4. Următoarele controale vor fi efectuate în timpul testului de fixare a complementului:

a) controlul efectului anticomplementar al serului;

b) controlul antigenului;

c) controlul hematiilor sensibilizate;

d) controlul complementului;

e) controlul sensibilității la începutul reacției cu ajutorul unui ser pozitiv;

f) controlul specificității reacției cu ajutorul unui ser negativ.

2.3.5. Calcularea rezultatelor

Serul OIEISS conține 1.000 unități internaționale CFT (ICFTU) per ml. Dacă serul OIEISS este testat prin una dintre metodele menționate, rezultatul este exprimat sub forma unui titru (de exemplu, cea mai înaltă diluție directă a serului OIEISS, care produce 50% hemoliză, T_{OIEISS}). Rezultatul testului pentru serul de test dat ca titru ($T_{TESTSERUM}$) trebuie să fie exprimat în ICFTU per ml. Pentru a converti exprimarea unui titru în ICFTU, factorul (F) necesar pentru a converti un titru de ser de test necunoscut ($T_{TESTSERUM}$), testat prin această metodă, în exprimare ICFTU se află din formula: $F = 1000 \times 1/T_{OIEISS}$, iar conținutul unităților internaționale CFT per ml de ser de test (ICFTU_{TESTSERUM}), din formula: $ICFTU_{TESTSERUM} = F \times T_{TESTSERUM}$.

2.3.6. Interpretarea rezultatelor

Un ser care conține 20 sau mai multe ICFTU per ml va fi considerat pozitiv.

2.4. Testul inelar efectuat pe proba de lapte (MRT)

2.4.1. Antigenul reprezintă o suspensie bacteriană în soluție de fenol-salin [NaCl 0,85% (m/v) și fenol la 0,5% (v/v)] colorat cu hematoxilina. Antigenul trebuie să fie stocat la o temperatură de 4°C. Nu se congelează.

2.4.2. Sensibilitatea antigenului trebuie să fie standardizată în raport cu serul OIEISS, astfel încât antigenul să producă o reacție pozitivă cu o diluție de 1/500 a serului OIEISS în lapte negativ și o reacție negativă într-o diluție de 1/1.000.

2.4.3. Testul inelar trebuie să fie efectuat pe eșantioane reprezentative ale conținutului fiecărui recipient de lapte și ale fiecărui rezervor de exploatare din fermă.

2.4.4. Eșantioanele de lapte nu trebuie să fi fost congelate, încălzite sau agitate violent.

2.4.5. Reacția trebuie să se realizeze utilizându-se una dintre metodele următoare:

— pe o coloană de lapte de cel puțin 25 mm înălțime și pe un volum de lapte de 1 ml, la care s-au adăugat 0,03 ml sau 0,05 ml din unul dintre antigenele standard colorate;

— pe o coloană de lapte de cel puțin 25 mm înălțime și pe un volum de lapte de 2 ml, la care s-au adăugat 0,05 ml din unul dintre antigenele standard colorate;

— pe un volum de lapte de 8 ml, la care s-au adăugat 0,08 ml din unul dintre antigenele standard colorate.

2.4.6. Amestecul de lapte și antigen trebuie să fie incubat la 37°C timp de 60 minute, cu seruri etalon pozitive și negative. Sensibilitatea testului este sporită dacă incubația este menținută la 4°C timp de 16—24 de ore.

2.4.7. Interpretarea rezultatelor:

a) reacție negativă: lapte colorat, smântână incoloră;

b) reacție pozitivă:

— lapte și smântână colorate identic; sau

— lapte incolor și smântână colorată.

2.5. Testul cu antigen brucelic tamponat [testul cu roz Bengal (RBT)]

2.5.1. Antigenul constă într-o suspensie bacteriană într-un diluant antigen brucelic tamponat cu un pH de $3,65 \pm 0,05$, colorat cu roz Bengal.

Antigenul se livrează pregătit de utilizare și trebuie să fie stocat la 4°C. Nu se congelează.

2.5.2. Antigenul se prepară fără a se face referire la concentrația celulară, dar sensibilitatea sa trebuie să fie standardizată în raport cu serul OIEISS, astfel încât antigenul

să producă o reacție pozitivă cu o diluție a serului de 1/45 și o reacție negativă cu diluție de 1/55.

2.5.3. Testul RBT se va desfășura astfel:

a) serul (20—30 μl) este amestecat cu un volum egal de antigen pe o placă albă sau placă emailată pentru a produce o zonă de aproximativ 2 cm în diametru. Amestecul este agitat ușor timp de 4 minute la temperatură ambientală, apoi se iluminează corespunzător pentru a se observa aglutinarea;

b) o metodă automată este permisă, dar trebuie să beneficieze de același grad de sensibilitate și acuratețe ca metoda manuală.

2.5.4. Interpretarea rezultatelor

Orice reacție vizibilă va fi considerată a fi pozitivă, cu excepția situației în care există uscare excesivă în jurul marginilor. În fiecare serie de teste vor fi incluse seruri-etalon pozitive și negative.

2.6. **Testul de seroaglutinare (SAT)**

2.6.1. Antigenul reprezintă o suspensie bacteriană în soluție de fenol-salin [NaCl 0,85% (m/v) și fenol la 0,5% (v/v)]. Nu se folosește formaldehidă. Antigenele pot fi furnizate în stare concentrată, cu condiția ca factorul de diluție utilizat să fie indicat pe eticheta flaconului. La suspensia de antigen se poate adăuga EDTA până la obținerea unei diluții finale de 5 mM pentru a reduce rezultatele fals pozitive ale testului de seroaglutinare. Ulterior, pH-ul trebuie să fie reajustat la 7,2 în suspensia de antigen.

2.6.2. Serul OIEISS conține 1.000 unități internaționale de aglutinare.

2.6.3. Antigenul se prepară fără a se face referire la concentrația celulară, dar sensibilitatea sa trebuie să fie standardizată în raport cu serul OIEISS, astfel încât antigenul să producă o aglutinare a serului de 50% cu o diluție finală a serului între 1/600—1/1.000 sau o aglutinare de 75% cu o diluție finală a serului între 1/500—1/750. Se recomandă compararea reactivității noilor loturi de antigen și a loturilor standardizate anterior cu ajutorul unui grup de seruri definite.

2.6.4. Testul se va efectua în tuburi sau pe microplăci. Amestecul de antigen și diluții de ser va fi incubat la 37°C timp de 16—24 de ore. Se vor pregăti cel puțin 3 diluții pentru fiecare ser. Diluțiile de ser suspect trebuie să fie făcute astfel încât citirea reacției la limita de pozitivitate să se realizeze în tubul median (sau în cavitațiile intermediare în cazul metodei microplăcilor).

2.6.5. Interpretarea rezultatelor

Gradul de aglutinare al *Brucellei* într-un ser se va exprima în UI per ml. Un ser care conține 30 sau mai multe UI per ml este considerat a fi pozitiv.

2.7. **Testul de evaluare a fluorescenței în lumină polarizată (FPA)**

2.7.1. Testul FPA poate fi efectuat în tuburi de sticlă sau pe o placă cu 96 de cavități. Tehnica utilizată, standardizarea acesteia și interpretarea rezultatelor trebuie să fie conforme celor specificate în cap. 2.4.3 (bruceloză bovină) din Manualul de teste de diagnostic și vaccinuri pentru animale terestre, ediția a VI-a, 2008, al OIE.

2.7.2. Standardizarea testului

Testul FPA se va standardiza astfel încât:

a) serurile OIEELISA_{SP}SS și OIEELISA_{WP}SS să producă constant rezultate pozitive;

b) o prediluție de 1/8 a serului OIEELISA_{WP}SS sau o prediluție de 1/64 a serului OIEELISA_{SP}SS, realizate într-un ser

negativ (sau într-un amestec de seruri negative), trebuie să producă întotdeauna o reacție negativă;

c) serul OIEELISA_NSS să producă întotdeauna o reacție negativă. În fiecare lot de teste se vor include: un ser-etalon puternic pozitiv, slab pozitiv, negativ (calibrat în funcție de serurile-etalon ELISA ale OIE).

3. **TESTE COMPLEMENTARE**

3.1. **Testul cutanat al brucelozei (BST)**

3.1.1. Condițiile de utilizare ale BST

a) Testul cutanat al brucelozei nu va fi utilizat pentru certificarea în vederea comerțului intracomunitar.

b) Testul cutanat al brucelozei este unul dintre cele mai specifice teste pentru detectarea brucelozei la animale nevaccinate; cu toate acestea, diagnosticul nu trebuie să se stabilească exclusiv pe baza reacțiilor intradermale pozitive.

c) Bovinele care au avut un rezultat negativ la unul dintre testele serologice definite în prezenta anexă, dar au avut o reacție pozitivă la BST, vor fi considerate a fi infectate sau suspecte de infecție.

d) Bovinele care au avut un rezultat pozitiv la unul dintre testele serologice definite în prezenta anexă pot fi supuse unui test BST pentru confirmarea interpretării rezultatelor testelor serologice, în special în cazurile în care nu poate fi exclusă o reacție încrucișată cu anticorpi împotriva altor bacterii din efective de bovine indemne sau oficial indemne de bruceloză.

3.1.2. Testul trebuie să fie efectuat utilizându-se un preparat alergen standardizat și definit care nu conține antigen lipopolizaharidic (LPS) neted, deoarece acesta poate provoca reacții inflamatorii nespecifice sau interfera cu testele serologice ulterioare. Cerințele privind prepararea de brucelină vor fi conforme cu prevederile secțiunii C1 a cap. 2.4.3 din Manualul de teste de diagnostic și vaccinuri pentru animale terestre, ediția a VI-a, 2008, al OIE.

3.1.3. Procedură de testare

3.1.3.1. Se va injecta intradermic un volum de 0,1 ml de alergen de bruceloză în pliul caudal, pielea crupei sau în partea laterală a gâtului.

3.1.3.2. Testul va fi citit după 48—72 de ore.

3.1.3.3. Grosimea pielii la locul injectării se va măsura cu un cutimetru, înaintea injectării și în momentul reexaminării.

3.1.3.4. Interpretarea rezultatelor

Reacțiile puternice sunt ușor de recunoscut ca urmare a inflamării și întăririi pielii la nivel local. Îngroșarea pielii cu 1,5—2 mm va fi considerată ca indicând o reacție pozitivă la BST.

3.2. **Test de imunoabsorbție enzimatică competitiv (cELISA)**

3.2.1. Condițiile de utilizare a testului cELISA

Testul cELISA nu va fi utilizat pentru certificarea în vederea comerțului intracomunitar. Bovinele care au avut un rezultat pozitiv la unul dintre testele serologice definite în prezenta anexă pot fi supuse unui test cELISA pentru confirmarea interpretării celorlalte rezultate ale testelor serologice, în special în cazurile în care nu poate fi exclusă, la efectivele de bovine indemne sau oficial indemne de bruceloză, o reacție încrucișată cu anticorpi împotriva altor bacterii sau pentru eliminarea reacțiilor cauzate de anticorpi reziduali produși ca urmare a vaccinării cu S19.

3.2.2. Procedura de testare

Testul se va desfășura în conformitate cu prescrierea descrisă în secțiunea B pct. 2 din cap. 2.4.3 al Manualului de

teste de diagnostic și vaccinuri pentru animale terestre, ediția a VI-a, 2008, al OIE.

4. LABORATOARE NAȚIONALE DE REFERINȚĂ

Sarcini și responsabilități

Laboratoarele naționale de referință desemnate în conformitate cu art. 6 alin. (4) din norma sanitară veterinară sunt responsabile de:

a) aprobarea rezultatelor studiilor de validare care demonstrează fiabilitatea metodei de testare utilizate în România;

b) determinarea numărului maxim de eșantioane care pot fi puse în comun la utilizarea kiturilor ELISA;

c) calibrarea serurilor-etalon menționate la pct. 2.1.6;

d) verificările de calitate ale tuturor antigenelor și ale loturilor de kituri ELISA utilizate în România;

e) respectarea recomandărilor laboratoarelor comunitare de referință pentru bruceloză și cooperarea cu acestea.”

9. În norma sanitară veterinară, la anexa nr. 4 capitolul II secțiunea A, punctele 2 și 3 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. Laboratoarele naționale de referință desemnate în conformitate cu art. 6 alin. (4) din norma sanitară veterinară pentru coordonarea standardelor și metodelor de diagnosticare a testelor de depistare a leucozei enzootice bovine trebuie să fie responsabile cu calibrarea antigenului standard de lucru al laboratorului în raport cu serul standard oficial al CE (ser EI) furnizat de către National Veterinary Institute, Technical University of Denmark (Institutul Național Veterinar, Universitatea Tehnică din Danemarca).

3. Antigenele standard utilizate în laborator trebuie să fie prezentate cel puțin o dată pe an laboratoarelor naționale de referință desemnate în conformitate cu art. 6 alin. (4) din norma sanitară veterinară pentru testarea comparativă cu serul standard oficial al CE. În afara unei astfel de standardizări, antigenul utilizat poate fi calibrat în conformitate cu metoda descrisă în secțiunea B.”

Art. II. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 205/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește cerințele de sănătate a animalelor aplicabile comerțului intracomunitar și importului de material seminal provenit de la animale domestice din specia bovine, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 5 septembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului 88/407/CE din 14 iunie 1988 de stabilire a cerințelor de sănătate animală aplicabile în schimburile intracomunitare și la importul de material seminal de animale domestice din specia bovină, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L 194 din 22 iulie 1988, astfel cum a fost modificată de Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și

a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.”

2. În norma sanitară veterinară, la articolul 5, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Toate centrele de colectare sau depozitare a materialului seminal sunt înregistrate, atribuindu-i-se fiecăruia un număr de înregistrare veterinară. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor întocmește și menține actualizată o listă a centrelor de colectare sau depozitare a materialului seminal și a numerelor de înregistrare veterinară ale acestora și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului.”

3. În norma sanitară veterinară, la articolul 5, alineatul (3) se abrogă.

4. În norma sanitară veterinară, articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor autorizează numai importurile de material seminal expediate dintr-un centru de colectare sau depozitare a materialului seminal situat în una dintre țările terțe care figurează pe lista despre care se menționează la art. 7 și pentru care autoritatea competentă din țara terță în cauză poate să ofere garanții că sunt îndeplinite următoarele cerințe:

a) respectă următoarele condiții:

(i) de autorizare a centrelor de colectare sau depozitare a materialului seminal menționate în cap. I din anexa nr. 1;

(ii) de supraveghere a acestor centre menționate în cap. II din anexa nr. 1;

b) a fost autorizat oficial de autoritatea competentă din țara terță în cauză pentru a efectua exporturi în Comunitate;

c) se află sub supravegherea unui medic veterinar al centrului;

d) face obiectul unor inspecții efectuate de un medic veterinar oficial din țara terță respectivă de cel puțin două ori pe an.

(2) Comisiei Europene i se comunică lista cu centrele de colectare sau depozitare a materialului seminal pe care autoritatea competentă din țara terță care figurează pe lista menționată la art. 7 le-a autorizat în conformitate cu condițiile stabilite la alin. (1) și de la care materialul seminal poate fi expedit către Comunitate.

(3) Autorizarea unui centru de colectare sau depozitare a materialului seminal trebuie suspendată ori retrasă imediat de către autoritatea competentă a țării terțe, în cazul în care nu mai sunt îndeplinite condițiile stabilite la alin. (1), iar Comisia Europeană trebuie informată de îndată cu privire la aceasta.”

5. În norma sanitară veterinară, articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Normele prevăzute de Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 206/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește principiile ce reglementează organizarea controalelor veterinare privind produsele ce intră în Comunitatea Europeană din țări terțe, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 4 septembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune Directiva Consiliului 97/78/CE, se aplică, în special, pentru organizarea și urmărirea controalelor pe care trebuie să le efectueze

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și a măsurilor de salvagardare care trebuie puse în aplicare în conformitate cu procedura comunitară.”

Art. III. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 134/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate a animalelor, care reglementează comerțul intracomunitar și importul din țări terțe de embrioni proveniți de la animale domestice din specia bovine, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 și 617 bis din 18 iulie 2006, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului 89/556/CE din 25 septembrie 1989 de stabilire a condițiilor de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare și importurile de embrioni de animale domestice din specia bovină provenind din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L 302 din 19 octombrie 1989, astfel cum a fost modificată de Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.”

2. În norma sanitară veterinară, la articolul 4 alineatul (2), litera a) va avea următorul cuprins:

„(2) a) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor înregistrează echipele de colectare de embrioni și atribuie fiecărei echipe un număr de înregistrare veterinară. De asemenea, aceasta întocmește și actualizează o listă a echipelor de colectare de embrioni și a numerelor de înregistrare ale acestora și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului.”

3. În norma sanitară veterinară, articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor autorizează numai importurile de embrioni expediați de o echipă de colectare sau de producție de embrioni care este situată în una dintre țările terțe care figurează în lista menționată la art. 6 și pentru care autoritatea competentă a țării terțe în cauză este în măsură să ofere garanții cu privire la îndeplinirea următoarelor cerințe:

a) respectă următoarele condiții:

- (i) de aprobare a echipelor de colectare și de producție de embrioni stabilite în cap. I din anexa nr. 1 la prezenta normă sanitară veterinară;
- (ii) privind colectarea, prelucrarea, depozitarea și transportul embrionilor efectuate de astfel de echipe, stabilite în cap. II din anexa nr. 1 la prezenta normă sanitară veterinară;

b) a fost autorizată oficial de autoritatea competentă din țara terță în cauză pentru a efectua exporturi în Comunitate;

c) face obiectul unor inspecții efectuate de un medic veterinar oficial din țara terță respectivă de cel puțin două ori pe an.

(2) Comisiei Europene i se comunică lista echipelor de colectare sau de producție de embrioni pe care autoritatea competentă din țara terță care figurează pe lista menționată la art. 6 le-a autorizat în conformitate cu condițiile stabilite la alin. (1) și de la care pot fi expediați embrioni către Comunitate.

(3) Autorizarea unei echipe de colectare sau de producție de embrioni trebuie suspendată ori retrasă imediat de către autoritatea competentă a țării terțe, în cazul în care aceasta nu mai îndeplinește condițiile stabilite la alin. (1), iar Comisia Europeană trebuie informată de îndată cu privire la aceasta.”

4. În norma sanitară veterinară, articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Normele prevăzute de Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 206/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește principiile ce reglementează organizarea controalelor veterinare privind produsele ce intră în Comunitatea Europeană din țări terțe, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 4 septembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune Directiva Consiliului 97/78/CE, se aplică, în special, pentru organizarea și urmărirea controalelor pe care trebuie să le efectueze Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și a măsurilor de salvagardare care trebuie să fie aplicate în conformitate cu procedura comunitară.”

Art. IV. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 30/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate a animalelor ce guvernează mișcarea ecvideelor și importul lor din țări terțe, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 8 martie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului 90/426/CE din 26 iunie 1990 privind condițiile de sănătate animală care reglementează circulația și importul de ecvidee provenind din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L 244 din 18 august 1990, astfel cum a fost modificată de Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.”

2. În norma sanitară veterinară, la articolul 7, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Ecvideele trebuie să fie transportate, cât mai curând posibil, de la exploatarea de origine la locul de destinație, fie direct, fie printr-o piață sau printr-un centru de colectare aprobat, astfel definite ca «centru de colectare» conform art. 2 alin. (2) lit. o) din Norma sanitară veterinară privind problemele de sănătate a animalelor ce afectează comerțul intracomunitar cu animale din speciile bovine și suine, aprobată prin Ordinul

președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 61/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 și 289 bis din 30 martie 2006, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune Directiva Consiliului 64/432/CEE, în vehicule sau containere care au fost curățate și dezinfectate periodic, la intervale care sunt stabilite de statul membru al Uniunii Europene de expediere.

(2) Vehiculele trebuie să fie proiectate astfel încât dejecțiile, așternuturile de paie sau furajele să nu poată cădea din vehicul în timpul transportului. Transportul trebuie efectuat astfel încât sănătatea și bunăstarea ecvideelor să fie protejate eficient.”

Art. V. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 217/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește cerințele de sănătate a animalelor, aplicabile comerțului intracomunitar și importului de material seminal provenit de la animale domestice din specia porcine, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 24 octombrie 2006, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului 90/429/CE din 26 iunie 1990 de stabilire a cerințelor de sănătate animală care se aplică schimburilor intracomunitare și importurilor de material seminal de animale domestice din specia porcine, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L 224 din 18 august 1990, astfel cum a fost modificată de Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.”

2. În norma sanitară veterinară, la articolul 5, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Toate centrele de colectare a materialului seminal sunt înregistrate, atribuindu-i-se fiecăruia un număr de înregistrare veterinară. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor întocmește și actualizează o listă a centrelor de colectare a materialului seminal și a numerelor de înregistrare ale acestora și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului.”

3. În norma sanitară veterinară, articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor autorizează numai importurile de material seminal expedit dintr-un centru de colectare de material seminal situat în una dintre țările terțe care figurează pe lista la care se face referire la art. 7 și pentru care autoritatea competentă a țării terțe în cauză este în măsură să ofere garanții cu privire la îndeplinirea următoarelor cerințe:

a) respectă următoarele condiții:

- (i) de autorizare a centrelor de colectare de material seminal menționate la cap. I din anexa nr. 1;
- (ii) de supraveghere a acestor centre menționate în cap. II din anexa nr. 1;

b) a fost autorizat oficial de autoritatea competentă din țara terță în cauză pentru a efectua exporturi în Comunitate;

c) se află sub supravegherea unui medic veterinar al centrului;

d) face obiectul unor inspecții efectuate de un medic veterinar oficial din țara terță în cauză de cel puțin două ori pe an.

(2) Comisiei i se comunică lista centrelor de colectare de material seminal pe care autoritatea competentă din țara terță care figurează pe lista la care se face referire la art. 7 le-a autorizat în conformitate cu condițiile stabilite la alin. (1) și de la care se poate expedia material seminal către Comunitate.

(3) Autorizarea unui centru de colectare de material seminal trebuie suspendată sau retrasă imediat de către autoritatea competentă a țării terțe, în cazul în care acesta nu mai îndeplinește condițiile stabilite la alin. (1), iar Comisia Europeană trebuie să fie informată de îndată cu privire la aceasta.”

4. În norma sanitară veterinară, articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Normele prevăzute de Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 129/566/2007 pentru aprobarea Normei privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului intracomunitar cu anumite animale vii și produse de origine animală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 8 august 2007 ce transpune Directiva 90/425/CEE a Consiliului se aplică, în special, controalelor efectuate la origine, organizării și monitorizării controalelor care trebuie să fie efectuate de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, ca autoritate competentă a României, ca stat membru de destinație.”

5. În norma sanitară veterinară, articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) În cazul schimburilor intracomunitare se aplică măsurile de protecție prevăzute la art. 10 din Norma privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului intracomunitar cu anumite animale vii și produse de origine animală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 129/566/2007.

(2) Normele prevăzute de Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 206/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește principiile ce reglementează organizarea controalelor veterinare privind produsele ce intră în Comunitatea Europeană din țări terțe, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 4 septembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune Directiva Consiliului 97/78/CE, se aplică, în special, pentru organizarea și urmărirea controalelor pe care trebuie să le efectueze Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și a măsurilor de salvagardare care trebuie aplicate în conformitate cu procedura comunitară.”

Art. VI. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 144/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate a animalelor, care reglementează comerțul intracomunitar și importul din țări terțe de păsări și ouă de

incubație, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 641 și 641 bis din 25 iulie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva 90/539/CE a Consiliului din 15 octombrie 1990 privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubație, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L 303 din 31 octombrie 1990, astfel cum a fost modificată de Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.”

2. În norma sanitară veterinară, articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Laboratorul național de referință pentru bolile păsărilor, prevăzut în anexa nr. 1, responsabil de coordonarea metodelor de diagnosticare prevăzute de prezenta normă sanitară veterinară și de utilizarea acestora de către laboratoarele autorizate situate pe teritoriul României, este organizat în cadrul Institutului de Diagnostic și Sănătate Animală. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor pune la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului informații privind laboratorul național de referință și orice schimbări survenite ulterior.”

3. În norma sanitară veterinară, după articolul 6 se introduce un nou articol, articolul 6¹, cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor întocmește și actualizează o listă a unităților autorizate în conformitate cu art. 6 pct. 1 lit. a), precum și a numerelor distinctive ale acestora și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului.”

4. În norma sanitară veterinară, anexa nr. 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

ANEXA Nr. 1
la norma sanitară veterinară

Laboratorul național de referință pentru bolile păsărilor

Laboratorul național de referință pentru bolile păsărilor, desemnat în conformitate cu art. 4 din norma sanitară veterinară, este responsabil de coordonarea metodelor de diagnostic prevăzute în prezenta normă sanitară veterinară. În acest scop, laboratorul:

- a) poate furniza laboratoarelor autorizate reactivii necesari pentru diagnostic;
- b) monitorizează calitatea reactivilor utilizați de laboratoarele autorizate în scopul efectuării testelor de diagnostic prevăzute de prezenta normă sanitară veterinară;
- c) organizează periodic teste comparative.”

Art. VII. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 290/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate a animalelor ce reglementează comerțul intracomunitar

cu ovine și caprine, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 și 56 bis din 24 ianuarie 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva 91/68/CE a Consiliului din 28 ianuarie 1991 privind condițiile de sănătate animală ce reglementează schimburile intracomunitare cu ovine și caprine, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L 46 din 19 februarie 1991, astfel cum a fost modificată de Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.”

2. În norma sanitară veterinară, la articolul 12, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Autoritatea competentă atribuie un număr de autorizație fiecărui centru de colectare autorizat. Autorizațiile pot fi limitate la una sau mai multe specii reglementate de prezenta normă sanitară veterinară, la animalele pentru reproducție sau pentru îngrășare ori la animalele pentru tăiere. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor întocmește și menține actualizată o listă a centrelor de colectare autorizate și a numerelor de autorizare unice ale acestora și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului.”

3. În norma sanitară veterinară, la articolul 13, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor întocmește și actualizează o listă a comercianților autorizați și a spațiilor înregistrate utilizate de aceștia în legătură cu activitatea lor, precum și a numerelor de autorizare atribuite comercianților respectivi și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului.”

Art. VIII. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 243/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind stabilirea principiilor care reglementează organizarea controalelor veterinare pentru animalele care intră în Comunitatea Europeană din țări terțe, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 900 din 6 noiembrie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva 91/496/CE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe introduse în Comunitate și de modificare a Directivelor 89/662/CEE, 90/425/CEE și 90/675/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L 268 din 24 septembrie 1991, astfel cum a fost modificată de Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE,

90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.”

2. În norma sanitară veterinară, la articolul 10, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În vederea autorizării și actualizării ulterioare a listei unităților de carantină menționate la alin. (1) lit. a), trebuie să fie respectată procedura comunitară.”

3. În norma sanitară veterinară, la articolul 10, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Unitățile de carantină menționate la alin. (1) lit. b) și la alin. (3) lit. a) și care îndeplinesc condițiile stabilite în anexa nr. 2 se aprobă de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, atribuindu-i-se fiecăreia un număr de autorizare. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor întocmește și actualizează o listă a unităților de carantină autorizate și a numerelor de înregistrare ale acestora și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului. Aceste unități de carantină sunt supuse inspecției prevăzute la art. 17.”

Art. IX. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 135/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind măsurile de control și combatere a pestei africane a calului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 și 617 bis din 18 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva 92/35/CE a Consiliului din 29 aprilie 1992 de stabilire a normelor de control și a măsurilor pentru combaterea pestei cabaline africane, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L 157 din 10 iunie 1992, astfel cum a fost modificată de Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.”

2. În norma sanitară veterinară, articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Laboratorul național de referință pentru pesta africană a calului care efectuează examenele de laborator prevăzute de prezenta normă sanitară veterinară este organizat în cadrul Institutului de Diagnostic și Sănătate Animală. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor pune la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului informații privind laboratorul național de referință și orice schimbări survenite ulterior.

(2) Competențele și obligațiile laboratorului național desemnat în conformitate cu alin. (1) sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezenta normă sanitară veterinară.

(3) Laboratorul național de referință pentru pesta africană a calului colaborează cu laboratorul comunitar de referință menționat la anexa nr. 2 la prezenta normă sanitară veterinară.”

3. În norma sanitară veterinară, la anexa nr. 1, litera A se abrogă.

Art. X. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 128/2005 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare ce stabilește condițiile de sănătate a animalelor care reglementează comerțul și importul de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun cerințelor de sănătate a animalelor stabilite de legislația în domeniu, la care se referă anexa nr. 1 la Norma sanitară veterinară referitoare la controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre cu unele animale vii și produse de origine animală, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.100 și 1.100 bis din 6 decembrie 2005, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva 92/65/CEE a Consiliului din 13 iulie 1992 de definire a cerințelor de sănătate animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare speciale prevăzute în anexa A punctul I la Directiva 90/425/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L 268 din 14 septembrie 1992, astfel cum a fost modificată de Decizia 2007/265/CE a Comisiei din 26 aprilie 2007 de modificare a anexei E la Directiva 92/65/CEE a Consiliului de includere a unor măsuri sanitare suplimentare privind comerțul cu albine vii și de actualizare a modelelor pentru certificatele de sănătate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 114 din 1 mai 2007 și de Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.”

2. În norma sanitară veterinară, la articolul 2 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) «autoritate competentă» — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor sau direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București.”

3. În norma sanitară veterinară, articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Fără a se aduce atingere deciziilor care trebuie adoptate în aplicarea art. 19 și 21, pot face obiectul comerțului numai materialul seminal, ovulele și embrionii care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (2)—(8).

(2) Fără a se aduce atingere oricăror criterii care trebuie respectate la înscrierea ecvideelor în registrele genealogice pentru anumite rase, materialul seminal provenit de la speciile ovine, caprine și cabaline trebuie:

a) să fie colectat, procesat și depozitat în vederea inseminării artificiale într-o unitate sau într-un centru autorizat din punctul de vedere al sănătății, conform prevederilor cap. I din anexa

nr. 4 la prezenta normă sanitară veterinară, sau, în cazul speciilor ovine și caprine, prin derogare de la dispozițiile precedente, într-o exploatare care îndeplinește cerințele Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate a animalelor ce reglementează comerțul intracomunitar cu ovine și caprine, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 290/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 și 56 bis din 24 ianuarie 2007, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 91/68/CEE;

b) să fie colectat de la animale care îndeplinesc condițiile prevăzute la cap. II din anexa nr. 4 la prezenta normă sanitară veterinară;

c) să fie colectat, procesat, conservat, depozitat și transportat conform dispozițiilor prevăzute în cap. III din anexa nr. 4 la prezenta normă sanitară veterinară;

d) să fie însoțit pe durata transportului spre alt stat membru al Uniunii Europene de un certificat de sănătate ce corespunde unui model stabilit în conformitate cu procedura comunitară.

(3) Ovulele și embrionii proveniți de la animale din speciile ovine, caprine, porcine și ecvine trebuie:

a) să fie prelevați de la femele donatoare care îndeplinesc condițiile prevăzute la cap. IV din anexa nr. 4 la prezenta normă sanitară veterinară de către o echipă de colectare sau să fie produși de o echipă de producție care a fost autorizată de autoritatea competentă și care îndeplinește condițiile care urmează să fie stabilite la cap. I din anexa nr. 4 la prezenta normă sanitară veterinară, în conformitate cu procedura comunitară;

b) să fie colectați, procesați și conservați într-un laborator corespunzător și să fie depozitați și transportați în conformitate cu dispozițiile prevăzute la cap. III din anexa nr. 4 la prezenta normă sanitară veterinară,

c) să fie însoțiți pe durata transportului către alt stat membru al Uniunii Europene de un certificat de sănătate, corespunzător modelului care trebuie să fie stabilit în conformitate cu procedura comunitară.

(4) Materialul seminal utilizat pentru înseminarea femelelor donatoare trebuie să respecte prevederile alin. (2), în cazul ovinelor, caprinelor și al ecvinelor, precum și prevederile Normei sanitare veterinare care stabilește cerințele de sănătate a animalelor, aplicabile comerțului intracomunitar și importului de material seminal provenit de la animale domestice din specia porcine, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 217/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 24 octombrie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 90/429/CEE, în cazul porcinelor.

(5) Centrele autorizate menționate la alin. (2) lit. a) și echipele autorizate menționate la alin. (3) lit. a) se înregistrează de autoritatea competentă, atribuindu-i-se fiecărui centru și fiecărei echipe un număr de înregistrare veterinară.

(6) Autoritatea competentă întocmește și actualizează o listă a respectivelor centre și echipe autorizate, precum și a numerelor de înregistrare veterinară ale acestora și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului.

(7) Cerințele de sănătate animală și modelele de certificate de sănătate aplicabile materialului seminal, ovulelor și embrionilor de la speciile care nu sunt menționate la alin. (2) și (3) se stabilesc de Comisia Europeană în cadrul Comitetului Permanent pentru Lanțul Alimentar și Sănătate Animală.

(8) Până la stabilirea cerințelor de sănătate animală și a modelelor de certificate de sănătate pentru comerțul cu material seminal, ovule și embrioni, continuă să se aplice regulile naționale.”

4. În norma sanitară veterinară, la articolul 13, după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) Autoritatea competentă înregistrează toate organismele, institutele și centrele autorizate și le atribuie un număr de autorizare. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor întocmește și actualizează o listă a organismelor, institutelor și a centrelor autorizate, precum și a numerelor de autorizare ale acestora și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului.”

5. În norma sanitară veterinară, articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) În scopul aplicării uniforme a art. 14, pot face obiectul importurilor numai animalele, materialul seminal, ovulele și embrionii menționați la art. 11, care respectă următoarele cerințe:

a) provin dintr-o țară terță care figurează pe lista întocmită în conformitate cu procedura comunitară;

b) sunt însoțiți de un certificat de sănătate corespunzător modelului care urmează să fie stabilit de Comisia Europeană în cadrul Comitetului Permanent pentru Lanțul Alimentar și Sănătate Animală, semnat de autoritatea competentă a țării exportatoare și care atestă că:

(i) animalele îndeplinesc condițiile suplimentare sau oferă garanțiile echivalente prevăzute la cap. II și provin din centre, organisme, institute ori centre de colectare autorizate, care oferă garanții cel puțin echivalente cu cele din anexa nr. 3 la prezenta normă sanitară veterinară;

(ii) materialul seminal, ovulele și embrionii provin din centre de colectare și depozitare sau de la echipe de colectare și producție autorizate, care oferă garanții cel puțin echivalente cu cele stabilite la cap. I din anexa nr. 4 la prezenta normă sanitară veterinară, în conformitate cu procedura comunitară.

(2) Până la întocmirea listelor țărilor terțe, a unităților autorizate menționate la alin. (1) lit. b), a cerințelor de sănătate animală și a modelelor de certificate de sănătate, astfel cum sunt menționate la alin. (1) lit. a) și b), continuă să se aplice normele naționale, cu condiția de a nu fi mai favorabile decât cele prevăzute la cap. II.”

6. În norma sanitară veterinară, articolul 17 se abrogă.

7. În norma sanitară veterinară, articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — Normele prevăzute de Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 206/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește principiile ce reglementează organizarea controalelor veterinare privind produsele ce intră în Comunitatea Europeană din țări terțe, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 4 septembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune Directiva Consiliului 97/78/CE, se aplică în special pentru organizarea și urmărirea controalelor pe care trebuie să le efectueze autoritatea competentă și a măsurilor de salvagardare care trebuie puse în aplicare în conformitate cu procedura comunitară.”

8. În norma sanitară veterinară, la articolul 24, alineatul (2) se abrogă.

9. În norma sanitară veterinară, anexa nr 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 5*)
la norma sanitară veterinară

Partea I — Certificat de sănătate pentru comerțul cu animale provenite din exploatații

COMUNITATEA EUROPEANĂ

Certificat intracomunitar

Partea I: Detalii ale prezentului transport	I.1. Expeditor Nume		I.2. Număr de referință al certificatului	I.2.a. Număr local de referință		
	Adresă Cod poștal		I.3. Autoritatea competentă centrală			
			I.4. Autoritatea competentă locală			
	I.5. Destinatar Nume		I.6. Nr. certificatele originale asociate Nr. documentelor însoțitoare			
	Adresă Cod poștal		I.7.			
	I.8. Țara de origine	Cod ISO	I.9.	I.10. Țara de destinație	Cod ISO	I.11.
	I.12. Loc de origine/Loc de prelevare Exploatație <input type="checkbox"/>		I.13. Loc de destinație Exploatație <input type="checkbox"/> Unitatea <input type="checkbox"/> Organism autorizat <input type="checkbox"/> Centru de spermă <input type="checkbox"/> Echipa pentru embrioni <input type="checkbox"/> Altele <input type="checkbox"/>			
	Nume	Număr de aprobare	Nume		Număr de aprobare	
	Adresă		Adresă			
	Cod poștal		Cod poștal			
	I.14. Loc de încărcare Cod poștal		I.15. Data și locul de plecare			
	I.16. Mijloace de transport Avion <input type="checkbox"/> Vas <input type="checkbox"/> Vagon de tren <input type="checkbox"/> Vehicul rutier <input type="checkbox"/> Altele <input type="checkbox"/> Identificare:		I. 17. Transportor Nume Număr de aprobare Adresă Cod poștal Stat membru			
	I. 18. Specii de animale/Produse			I.19. Cod produs (cod SA)		I.20. Număr/Cantitate
I.21.					I.22. Număr pachete	
I.23. Identificare container/Număr sigiliu					I.24.	
I.25. Animale certificate ca/produse certificate pentru Reproducție <input type="checkbox"/> Îngrășare <input type="checkbox"/> Reproducție artificială <input type="checkbox"/> Abatorizare <input type="checkbox"/> Organism autorizat <input type="checkbox"/>						
I.26. Tranzit prin țări terțe <input type="checkbox"/>		I.27. Tranzit prin state membre <input type="checkbox"/>				
Țara terță	Cod ISO	Stat membru		Cod ISO		
Punct de ieșire	Cod	Stat membru		Cod ISO		
Punct de intrare	Nr. PIF:	Stat membru		Cod ISO		
I.28. Export <input type="checkbox"/>		I.29. Perioada de timp estimată a călătoriei				
Țara terță	Cod ISO					
Punct de ieșire	Cod					
I.30. Plan de rută Da <input type="checkbox"/> Nu <input type="checkbox"/>						
I.31. Identificare animale Specii (Nume științific) Sistem de identificare Număr de identificare Sex Vârstă Cantitate						

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

COMUNITATEA EUROPEANĂ

92/65 E I Animale din exploatații
(ungulate, păsări, lagomorfe, câini, pisici și dihori domestici)

II. Informații de sănătate animală	II.a. Număr de referință al certificatului	II.b. Număr de referință local						
<p>Subsemnatul, medic veterinar oficial (¹)/veterinar responsabil pentru unitatea de origine și autorizat de către autoritatea competentă certific faptul că:</p> <p>II.1 la momentul inspecției, animalele menționate anterior au fost apte pentru a fi transportate în conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului nr. 1/2005/CE.</p> <p>II.2. sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 4 din Directiva Consiliului 92/65/CEE.</p> <p>II.3.1. rumeătoarele/suinele (¹), altele decât cele menționate de Directiva 64/432/CEE (¹):</p> <p>a) aparțin speciei;</p> <p>b) nu au prezentat, la examinare, nici un semn clinic al vreunei boli la care sunt susceptibile;</p> <p>c) provin dintr-un efectiv care este oficial indemn de tuberculoză/oficial indemn sau indemn de bruceloză/dintr-o exploatație care nu este supusă restricțiilor cu privire la pesta porcină (¹) sau dintr-o exploatație în care au fost efectuate teste, cu rezultate negative, conform art. 6 alin. (2) lit. b) din Directiva 92/65/CEE.</p> <p>II. 3.2. păsările, altele decât cele menționate în Directiva 90/539/CEE(¹)</p> <p>îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 7 din Directiva 92/65/CEE și că animalele nu au prezentat nici un semn clinic de boală în urma examinării.</p> <p>II. 3.3. lagomorfe (1)</p> <p>îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 9 din Directiva 92/65/CEE și că animalele nu au prezentat nici un semn clinic de boală în urma examinării.</p> <p>II. 3.4. pisicile, câinii și dihori domestici (¹)</p> <p>fie [(a) îndeplinesc cerința prevăzută la art. 5 și 16 din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 998/2003/CE din 26 mai 2003 privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie și de modificare a Directivei 92/65/CEE, și]</p> <p>fie [(a) îndeplinesc cerința prevăzută la art. 6 și 16 din Regulamentul nr. 998/2003/CE când destinația comercială este Irlanda, Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord sau Regatul Suediei, și]</p> <p>(b) au fost supuse unei examinări clinice, în decursul a 24 de ore de la momentul expedierii, de către un medic veterinar autorizat de autoritatea competentă, iar această examinare a indicat faptul că animalele prezentau o stare bună de sănătate și erau apte pentru a putea fi transportate.</p> <p>II.4. garanțiile suplimentare privind bolile enumerate în anexa B (²) la Directiva 92/65/CEE sunt următoarele (¹):</p> <table border="0" data-bbox="183 1680 558 1780"> <tr> <td>Boală</td> <td>Decizie</td> </tr> <tr> <td>Boală</td> <td>Decizie</td> </tr> <tr> <td>Boală</td> <td>Decizie</td> </tr> </table>			Boală	Decizie	Boală	Decizie	Boală	Decizie
Boală	Decizie							
Boală	Decizie							
Boală	Decizie							
<p><i>Note</i></p> <p>Partea I:</p> <p>Căsuța I.6: Nr. de documente însoțitoare: CITES, după caz.</p> <p>Căsuța I.19: A se utiliza codurile SA corespunzătoare 01.06.19, 01.06.31, 01.06.32, 01.06.39.</p> <p>Căsuța I.31: Identificare: identificarea individuală trebuie utilizată acolo unde este posibil, însă în cazul animalelor mici poate fi utilizată identificarea în funcție de lot.</p> <p>Vârstă și sex: a se completa doar în cazul animalelor vii, după caz.</p>								

I.25. Animale certificate ca/produse certificate pentru: Reproducție <input type="checkbox"/> Transhumanță <input type="checkbox"/>			
I.26. Tranzit prin țări terțe <input type="checkbox"/>		I.27. Tranzit prin statele membre <input type="checkbox"/>	
Țara terță	Cod ISO	Stat membru	Cod ISO
Punct de ieșire	Cod	Stat membru	Cod ISO
Punct de intrare	Nr. PIF	Stat membru	Cod ISO
I.28. Export <input type="checkbox"/>		I.29.	
Țara terță	Cod ISO		
Punct de ieșire	Cod		
I.30.			
I.31. Identificare animale			
Specii	(nume științific)	Cantitate	Număr de lot

COMUNITATEA EUROPEANĂ

92/65 E II albine/ măști vii (*Apis mellifera*)
și bondari (*Bombus spp.*)

Partea II: Certificare	II. Informații privind sănătatea	II.a. Număr de referință al certificatului	II.b. Număr de referință local					
	<p>Subsemnatul certific faptul că:</p> <p>II. 1. albinele/bondarii:</p> <p>a) provin dintr-o zonă care nu este supusă nici unei interdicții asociate prezenței locii americane. (Durata interdicției a fost prelungită pentru cel puțin treizeci de zile de la data constatării ultimului caz și de la data la care toți stupii situați pe o rază de trei kilometri au fost controlați de autoritatea competentă, iar cei infectați au fost arși sau tratați și controlați în mod corespunzător de autoritatea competentă.);</p> <p>b) provin dintr-o zonă întinsă pe o rază de cel puțin 100 km care nu este supusă nici unei interdicții asociate cu potențiale suspiciuni sau constatări confirmate ale prezenței gândacului mic de stup (<i>Aethina tumida</i>) sau ale acarianului <i>Tropilaelaps</i> (<i>Tropilaelaps spp.</i>), și unde nu au fost detectate infestări de acest tip;</p> <p>c) pe lângă examinarea ambalajului, au fost supuse unui examen vizual în vederea determinării prezenței gândacului mic de stup (<i>Aethina tumida</i>) sau a ouălor și larvelor acestora sau alte infestări care atacă albinele, în special <i>Tropilaelaps spp.</i></p> <p>II.2. garanțiile suplimentare privind bolile enumerate în anexa B ⁽¹⁾ la Directiva 92/65/CEE sunt următoarele ⁽²⁾:</p> <table border="0"> <tr> <td>Boală</td> <td>Decizie</td> </tr> <tr> <td>Boală</td> <td>Decizie</td> </tr> <tr> <td>Boală</td> <td>Decizie</td> </tr> </table>			Boală	Decizie	Boală	Decizie	Boală
Boală	Decizie							
Boală	Decizie							
Boală	Decizie							
<p><i>Note</i></p> <p>Partea I:</p> <p>- Căsuța I.31:</p> <p>Specii: a se introduce <i>Apis mellifera</i> sau <i>Bombus spp.</i></p> <p>Cantitate: a se furniza numărul de colonii.</p> <p>Numărul lotului: a se furniza numărul de sigilii, după caz.</p> <p>Partea II:</p> <p>⁽¹⁾ Astfel cum a fost solicitat de către un stat membru care beneficiază de garanții suplimentare conform legislației comunitare.</p> <p>⁽²⁾ A se șterge, după caz.</p> <p>- Culoarea ștampilei și a semnăturii trebuie să fie diferită de culoarea celorlalte mențiuni din certificat.</p>								
Medic veterinar autorizat sau oficial autorizat								
Nume (cu majuscule):	Unitatea veterinară locală:	Calificare și titlu	Nr. unității corespunzătoare:					
Data:	Ștampila	Semnătura:						

**Partea a III-a — Certificat de sănătate pentru comerțul cu animale, material seminal, embrioni și ovule
de la organismele, institutele și centrele autorizate**

COMUNITATEA EUROPEANĂ

Certificat intracomunitar

Partea I: Detalii ale prezentului transport	I.1. Expeditor Nume		I.2. Număr de referință al certificatului	I.2.a. Număr local de referință	
	Adresă Cod poștal		I.3. Autoritatea competentă centrală		
			I.4. Autoritatea competentă locală		
	I.5. Destinatar Nume		I.6. Nr. certificatelor originale asociate Nr. documentelor însoțitoare		
	Adresă Cod poștal		I.7.		
	I.8. Țara de origine Cod ISO	I.9.	I.10. Țara de destinație Cod ISO	I.11.	
	I.12. Loc de origine/Loc de prelevare Centru de spermă <input type="checkbox"/> Echipa pentru embrioni <input type="checkbox"/> Organism autorizat <input type="checkbox"/> Nume Număr de aprobare Adresă Cod poștal		I.13. Loc de destinație Exploatație <input type="checkbox"/> Unitatea <input type="checkbox"/> Organism autorizat <input type="checkbox"/> Centru de spermă <input type="checkbox"/> Echipa pentru embrioni <input type="checkbox"/> Altele <input type="checkbox"/> Nume Număr de aprobare Adresă Cod poștal		
	I.14. Loc de încărcare Cod poștal		I.15. Data și locul de plecare		
	I.16. Mijloace de transport Avion <input type="checkbox"/> Vas <input type="checkbox"/> Vagon de tren <input type="checkbox"/> Vehicul rutier <input type="checkbox"/> Altele <input type="checkbox"/> Identificare:		I.17. Transportator Nume Număr de aprobare Adresă Cod poștal Stat membru		
	I.18. Specii de animale/Produce		I.19. Cod produs (cod SA)		I.20. Număr/Cantitate
	I.21.				I.22. Număr de pachete
	I.23. Identificare container/Număr sigiliu		I.24.		
	I.25. Animale certificate ca/produse certificate pentru: Reproducție <input type="checkbox"/> Îngrășare <input type="checkbox"/> Reproducție artificială <input type="checkbox"/> Abatorizare <input type="checkbox"/> Organism autorizat <input type="checkbox"/>				
	I.26. Tranzit prin țări terțe <input type="checkbox"/> Țara terță Cod ISO Punct de ieșire Cod Punct de intrare Nr. PIF		I.27. Tranzit prin statele membre <input type="checkbox"/> Stat membru Cod ISO Stat membru Cod ISO Stat membru Cod ISO		
I.28. Export <input type="checkbox"/> Țara terță Cod ISO Punct de ieșire Cod		I.29. Perioada de timp estimată a călătoriei			
I.30. Plan de rută Da <input type="checkbox"/> Nu <input type="checkbox"/>					
I.31. Identificarea animalelor Specii (Nume științific) Sistem de identificare Număr de identificare Sex Vârșă Cantitate					

COMUNITATEA EUROPEANĂ

92/65 E III Animale, material seminal, embrioni și ovule
de la organisme, institutele și centrele autorizate

Partea II: Certificare	II. Informații de sănătate animală	II.a. Număr de referință al certificatului	II.b. Număr de referință local								
	<p>Subsemnatul, medic veterinar responsabil pentru unitatea de origine și autorizat de autoritatea competentă, certific faptul că:</p> <p>II.1. organismul, institutul sau centrul de origine este autorizat în conformitate cu anexa C la Directiva 92/65/CEE în scopul comercializării animalelor, a materialului seminal, a embrionilor sau a ovulelor specificate anterior.</p> <p>II.2. animalele/animalele donatoare descrise în prezentul certificat au fost examinate astăzi și s-a constatat că sunt sănătoase și că nu prezintă nici un semn clinic de boală, inclusiv cele descrise în anexa A la Directiva 92/65/CEE care nu sunt supuse nici unor restricții oficiale și care au rămas în acest organism, institut sau centru fie de la naștere, fie în perioada ulterioară nașterii (luni sau ani).</p> <p>II.3. în momentul controlului, animalele menționate anterior au fost apte pentru a fi transportate în conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului nr. 1/2005/CE și cu cerințele IATA și/sau cu normele de transport CITES, după caz.</p> <p>II.4. garanțiile suplimentare privind bolile enumerate în anexa B ⁽¹⁾ la Directiva 92/65/CEE sunt următoarele ⁽²⁾:</p> <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%;">Boală</td> <td style="width: 50%;">Decizie</td> </tr> <tr> <td>Boală</td> <td>Decizie</td> </tr> <tr> <td>Boală</td> <td>Decizie</td> </tr> </table> <p>II.5. păsările, în conformitate cu Decizia 2006/474/CEE, au fost vaccinate împotriva gripei aviare la (data), vaccinul (nume).</p>			Boală	Decizie	Boală	Decizie	Boală	Decizie		
Boală	Decizie										
Boală	Decizie										
Boală	Decizie										
<p><i>Note</i></p> <p>Partea I:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Căsuța I.6: Nr. de documente însoțitoare: CITES, după caz. - Căsuța I.19: A se utiliza codurile SA corespunzătoare: 01.06.31, 01.06.32, 01.06.39, 01.06.11, 01.06.19, 05.11.99.90. - Căsuța I.31: Identificare: identificarea individuală trebuie folosită de câte ori este posibil, însă în cazul animalelor mici poate fi utilizată identificarea în funcție de lot. <p style="text-align: center;">Vârsta și sex: a se completa doar în cazul animalelor vii, după caz.</p> <p>Partea II:</p> <p>⁽¹⁾ Astfel cum a fost solicitat de către un stat membru care beneficiază de garanții suplimentare conform legislației comunitare.</p> <p>⁽²⁾ A se șterge, după caz.</p> <p>- Culoarea ștampilei și a semnăturii trebuie să fie diferită de culoarea celorlalte mențiuni din certificat.</p>											
<p>Medic veterinar autorizat</p> <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%;">Nume (cu majuscule):</td> <td style="width: 50%;">Calificare și titlu</td> </tr> <tr> <td>Unitatea veterinară locală:</td> <td>Nr. unității corespunzătoare:</td> </tr> <tr> <td>Data:</td> <td>Semnătura:</td> </tr> <tr> <td>Ștampila:</td> <td></td> </tr> </table>				Nume (cu majuscule):	Calificare și titlu	Unitatea veterinară locală:	Nr. unității corespunzătoare:	Data:	Semnătura:	Ștampila:	
Nume (cu majuscule):	Calificare și titlu										
Unitatea veterinară locală:	Nr. unității corespunzătoare:										
Data:	Semnătura:										
Ștampila:											

Art. XI. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 153/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind controlul bolii de Newcastle (pseudopesta aviară), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 19 iulie 2006, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva 92/66/CEE a Consiliului din 14 iulie 1992 de stabilire a măsurilor comunitare de combatere a maladiei de Newcastle, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L 260 din 5 septembrie 1992, astfel cum a fost modificată de Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.”

2. În norma sanitară veterinară, la articolul 14 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) Laboratorul de referință pentru boala de Newcastle funcționează în cadrul Laboratorului de virusologie din cadrul Institutului de Diagnostic și Sănătate Animală, ale cărui facilități și personal specializat trebuie să permită oricând tipizarea completă antigenică și biologică a virusului bolii de Newcastle și care confirmă rezultatele laboratoarelor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și al municipiului București și care testează reactivii utilizați de aceste laboratoare;”

3. În norma sanitară veterinară, la articolul 14, alineatele (2), (3) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(2) Laboratoarele naționale menționate la alin. (1) răspund de coordonarea standardelor și a metodelor de diagnostic, de utilizarea reactivilor și de testarea vaccinurilor.

(3) Laboratoarele naționale menționate la alin. (1) răspund de coordonarea standardelor și a metodelor de diagnostic stabilite de fiecare laborator pentru diagnosticul bolii de Newcastle în România. În acest scop:

a) pot furniza laboratoarelor naționale reactivi pentru diagnostic;

b) controlează calitatea tuturor reactivilor utilizați în România pentru diagnostic;

c) organizează periodic teste comparative;

d) conservă izolatele virusului bolii de Newcastle provenite de la cazurile confirmate pe teritoriul României;

e) confirmă rezultatele pozitive obținute în laboratoarele sanitare veterinare de stat pentru diagnostic.

(4) Laboratoarele naționale menționate la alin. (1) cooperează cu laboratorul comunitar de referință prevăzut la anexa nr. 5 la prezenta normă sanitară veterinară. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor actualizează lista laboratoarelor naționale și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului.”

4. În norma sanitară veterinară, anexa nr. 4 se abrogă.

Art. XII. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 133/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care introduce măsuri generale pentru controlul unor boli ale animalelor și măsuri specifice referitoare la boala veziculoasă a porcului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 și 617 bis din 18 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva 92/119/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1992 de stabilire a măsurilor

comunitare generale de combatere a unor boli ale animalelor, precum și a măsurilor specifice referitoare la boala veziculoasă a porcului, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L 62 din 15 martie 1993, astfel cum a fost modificată de Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.”

2. În norma sanitară veterinară, la articolul 17, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor actualizează lista laboratoarelor naționale și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului.”

3. În norma sanitară veterinară, la anexa nr. 2, punctul 5 se abrogă.

Art. XIII. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 32/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește prevederi specifice pentru controlul și eradicarea bolii limbii albastre, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 7 martie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva 2000/75/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2000 de stabilire a dispozițiilor specifice privind măsurile de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L 327 din 22 decembrie 2000, astfel cum a fost modificată de Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.”

2. În norma sanitară veterinară, articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Laboratorul național de referință pentru boala limbii albastre responsabil cu efectuarea testelor de laborator prevăzute de prezenta normă sanitară veterinară este organizat în cadrul Institutului de Diagnostic și Sănătate Animală. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor pune la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului informații privind laboratorul respectiv și orice schimbări survenite ulterior.

(2) Competențele laboratorului național menționat la alin. (1) sunt enumerate în anexa nr. 1 la prezenta normă sanitară veterinară.

(3) Laboratorul național prevăzut la alin. (1) colaborează cu laboratorul comunitar de referință menționat la art. 16.”

3. În norma sanitară veterinară, la anexa nr. 1, punctul 1 se abrogă.

Art. XIV. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 67/2005 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare cu privire la măsurile pentru controlul pestei porcine clasice, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 și 707 bis din 5 august 2005, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva 2001/89/CE a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind măsurile comunitare pentru controlul peștei porcine clasice, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L 316 din 1 decembrie 2001, astfel cum a fost modificată de Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.”

2. În norma sanitară veterinară, la articolul 2, litera (p) va avea următorul cuprins:

„(p) prelucrare — conform Regulamentului (CE) nr. 1.774/2002/CE al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 273 din 10 octombrie 2002;”.

3. În norma sanitară veterinară, articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Notificarea peștei porcine clasice

(1) Prezența peștei porcine clasice și suspiciunea prezenței peștei porcine clasice sunt notificate imediat și obligatoriu autorității competente.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor comunitare existente privind notificarea focarelor de boli ale animalelor, dacă este confirmată pesta porcină clasică, autoritatea veterinară centrală a României trebuie:

(a) să notifice boala și să furnizeze informații Comisiei Europene și celorlalte state membre ale Uniunii Europene, în conformitate cu anexa nr. 1, cu privire la:

- (i) focarele de pestă porcină clasică care sunt confirmate în exploatații;
- (ii) cazurile de pestă porcină clasică care sunt confirmate într-un abator sau în mijloacele de transport;
- (iii) cazurile primare de pestă porcină clasică care sunt confirmate la porcii sălbatici;
- (iv) rezultatele anchetei epizootologice efectuate în conformitate cu art. 8;

(b) să furnizeze informații Comisiei Europene și celorlalte state membre ale Uniunii Europene cu privire la cazurile ulterioare confirmate la porcii sălbatici dintr-o zonă infectată cu pestă porcină clasică, în conformitate cu art. 16 alin. (7) lit. a) și art. 16 alin. (8).”

4. În norma sanitară veterinară, la articolul 4, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Atunci când exploatația este inspectată de un medic veterinar oficial se efectuează un control al registrului și al mărcilor de identificare a porcilor, în conformitate cu prevederile Normei sanitare veterinare privind sistemul de identificare și înregistrare a suinelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 85/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 9 octombrie 2008.”

5. În norma sanitară veterinară, la articolul 4, litera (e) va avea următorul cuprins:

„(e) niciun sortiment de carne, produse provenite de la porcine, material seminal, ovule și embrioni proveniți de la porcine, furaje, ustensile, materiale sau deșeuri care pot

transmite pesta porcină clasică nu pot părăsi exploatația fără o autorizație eliberată de autoritatea veterinară locală; carnea, produsele provenite de la porcine, materialul seminal, ovulele și embrionii nu sunt livrați din exploatație pentru a face obiectul comerțului intracomunitar;”.

6. În norma sanitară veterinară, la articolul 5, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) În toate cazurile, Comisia Europeană împreună cu autoritatea veterinară centrală a României și în cadrul Comitetului Permanent pentru Lanțul Alimentar și Sănătate Animală analizează imediat situația. Dacă este cazul, se adoptă măsuri de prevenire a răspândirii bolii, în conformitate cu procedura comunitară, care pot include vaccinarea de necesitate, conform procedurii prevăzute la art. 19.”

7. În norma sanitară veterinară, la articolul 10 alineatul (1), litera (a) va avea următorul cuprins:

„(a) să efectueze un recensământ al tuturor exploatațiilor cât mai curând posibil; după instituirea zonei de protecție, aceste exploatații trebuie să fie inspectate de un medic veterinar oficial, într-o perioadă maximă de 7 zile, pentru examinarea clinică a porcilor și pentru controlul registrului și al mărcilor de identificare a porcilor, în conformitate cu prevederile Normei sanitare veterinare privind sistemul de identificare și înregistrare a suinelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 85/2008.”

8. În norma sanitară veterinară, la articolul 10 alineatul (3), literele (a) și (b) vor avea următorul cuprins:

„(a) un medic veterinar oficial să fi efectuat o examinare clinică a porcinelor din exploatație, în special a celor ce urmează să fie transportate, inclusiv înregistrarea temperaturii corporale la o parte dintre acestea, precum și o verificare a registrelor și a mărcilor de identificare a porcinelor, în conformitate cu prevederile Normei sanitare veterinare privind sistemul de identificare și înregistrare a suinelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 85/2008;

(b) examinările și controalele menționate anterior să nu fi evidențiat niciun semn de pestă porcină clasică și să fie respectate prevederile Normei sanitare veterinare privind sistemul de identificare și înregistrare a suinelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 85/2008;”.

9. În norma sanitară veterinară, la articolul 10 alineatul (3) litera (f), punctul (iv) va avea următorul cuprins:

„(iv) carnea proaspătă provenită de la acești porci trebuie să fie prelucrată sau marcată cu o ștampilă specială conform prevederilor Normei sanitare veterinare care stabilește reguli de sănătate animală ce reglementează producția, prelucrarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate pentru consum uman, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 63/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 4 aprilie 2007, ce transpune Directiva Consiliului 2002/99/CE. Această operațiune trebuie să fie efectuată într-o unitate desemnată de autoritatea competentă. Carnea trebuie să fie expediată către unitatea menționată anterior, cu condiția ca transportul să fie sigilat înainte de plecare și să rămână sigilat pe toată durata transportului.”

10. În norma sanitară veterinară, la articolul 11 alineatul (1), litera (g) va avea următorul cuprins:

„(g) totuși, dacă porcinele urmează să fie transportate către un abator, la solicitarea autorității veterinare centrale a României, în condițiile în care există o justificare corespunzătoare, pot fi autorizate derogări de la prevederile art. 10 alin. (3) lit. e) și lit. f) pct. (iv) de Comisia Europeană, în special cu privire la marcarea cărnii provenite de la porcinele respective, utilizarea ulterioară a acesteia și destinația produselor tratate;”.

11. În norma sanitară veterinară, la articolul 12, alineatul (3) se abrogă.

12. În norma sanitară veterinară, la articolul 15 alineatul (2) litera (b), punctul (viii) va avea următorul cuprins:

„(viii) porcii, materialul seminal, ovulele sau embrionii proveniți de la aceștia nu pot fi transferați din zona infectată în scopul comerțului intracomunitar;”.

13. În norma sanitară veterinară, la articolul 15 alineatul (2), litera (c) va avea următorul cuprins:

„(c) să dispună imediat ca toți porcii sălbatici împușcați sau găsiți morți în zona infectată să fie examinați de către un medic veterinar oficial pentru pesta porcină clasică în conformitate cu manualul de diagnostic. Carcasele tuturor animalelor ce au reacționat pozitiv sunt prelucrate sub supraveghere veterinară oficială. Dacă rezultatele testării pentru depistarea pestei porcine clasice sunt negative, autoritatea competentă aplică măsurile conform prevederilor Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene nr. 853/2004/CE. Părțile care nu sunt destinate consumului uman sunt prelucrate sub supraveghere oficială;”.

14. În norma sanitară veterinară, la articolul 16 alineatul (7), litera (m) va avea următorul cuprins:

„(m) programe de supraveghere și măsuri de prevenire aplicabile exploatațiilor situate în zona infectată definită și, dacă este necesar, în împrejurimile acesteia, incluzând transportul și circulația animalelor în interiorul zonei respective, către și dinspre aceasta; măsurile includ cel puțin interdicția mișcării porcilor, a materialului seminal, embrionilor și ovulelor provenite de la aceștia din zona infectată, pentru comerțul intracomunitar;”.

15. În norma sanitară veterinară, la articolul 16, alineatul (9) va avea următorul cuprins:

„(9) Reguli mai detaliate privind informațiile pe care autoritatea veterinară centrală a României trebuie să le furnizeze cu privire la acest subiect pot fi adoptate în conformitate cu procedura comunitară.”

16. În norma sanitară veterinară, articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Proceduri de diagnostic și cerințele de biosecuritate

(1) Procedurile de diagnostic, prelevarea probelor și testarea de laborator pentru detectarea pestei porcine clasice sunt efectuate în conformitate cu manualul de diagnostic.

(2) Laboratorul național de referință pentru pesta porcină clasică responsabil cu coordonarea standardelor și a metodelor de diagnostic în conformitate cu prevederile anexei nr. 3 este organizat în cadrul Institutului de Diagnostic și Sănătate Animală. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor pune la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului informații privind laboratorul național și orice schimbări survenite ulterior, folosind mijloace care sunt stabilite de Comisia Europeană în cadrul Comitetului Permanent pentru Lanțul Alimentar și Sănătate Animală. Laboratorul național de referință cooperează cu laboratorul comunitar de referință menționat în anexa nr. 4.

(3) Manualul de diagnostic pentru pesta porcină clasică este aprobat prin Decizia 2002/106/CE a Comisiei din 1 februarie 2002 de aprobare a unui manual de diagnosticare care stabilește proceduri de diagnosticare, metode de prelevare de probe și criterii de evaluare a testelor de laborator pentru confirmarea pestei porcine clasice, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L 39 din 9 februarie 2002.

(4) Pentru a garanta condițiile de biosecuritate corespunzătoare în scopul protejării sănătății animalelor, virusul pestei porcine clasice, genomul și antigenele acestuia, precum și vaccinurile pentru cercetare, diagnosticare sau fabricare sunt manipulate sau utilizate doar în locuri, unități sau laboratoare

aprobate de autoritatea veterinară centrală a României. Lista locurilor, unităților sau laboratoarelor aprobate trebuie să fie transmisă Comisiei Europene și actualizată permanent.”

17. În norma sanitară veterinară, la articolul 18, alineatul (2) se abrogă.

18. În norma sanitară veterinară, la articolul 19, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Fără a aduce atingere prevederilor art. 5 alin. (2), principalele criterii și principalii factori de risc care trebuie luați în considerare în vaccinarea de necesitate sunt stabiliți în anexa nr. 6.”

19. În norma sanitară veterinară, la articolul 19, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Comisia Europeană examinează imediat planul vaccinării de necesitate în colaborare cu autoritatea veterinară centrală a României. Planul poate fi aprobat sau pot fi solicitate modificări și completări înainte de aprobare.”

20. În norma sanitară veterinară, la articolul 19, alineatul (5) se abrogă.

21. În norma sanitară veterinară, la articolul 19, alineatul (8) va avea următorul cuprins:

„(8) Înainte de încheierea perioadei de 6 luni menționate la alin. (7), autoritatea veterinară centrală a României aplică măsurile adoptate de Comisia Europeană pentru a se interzice:

(a) ca porcii serologic pozitivi să părăsească exploatația în care sunt ținuți, cu excepția cazului în care sunt destinați tăierii imediate;

(b) colectarea materialului seminal, embrionilor sau a ovulelor de la porcii serologic pozitivi;

(c) ca purceii proveniți de la scroafele serologic pozitive să părăsească exploatația de origine, cu excepția cazului în care sunt transportați către:

(i) un abator, pentru tăiere imediată;

(ii) o exploatație desemnată de autoritatea veterinară centrală a României, de unde aceștia urmează să fie trimiși direct la abator;

(iii) o exploatație, după obținerea unui rezultat negativ la un test serologic pentru depistarea anticorpilor împotriva virusului pestei porcine clasice.”

22. În norma sanitară veterinară, la articolul 24, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — Utilizarea deșeurilor alimentare

(1) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 999/2001/CE al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene seria L 147 din 31 mai 2001, și cu Regulamentul (CE) nr. 1.774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 273 din 10 octombrie 2002:

(a) este interzisă furajarea porcilor cu deșeuri alimentare;

(b) deșeurile alimentare din mijloacele de transport internaționale, cum ar fi navele, vehiculele rutiere și avioanele, sunt colectate și distruse sub supraveghere veterinară oficială;

(c) informațiile cu privire la aplicarea prevederilor lit. (a) și (b) și cu privire la controalele relevante efectuate de autoritatea veterinară centrală a României se transmit Comisiei Europene cel târziu până la data de 31 octombrie a fiecărui an.”

23. În norma sanitară veterinară, articolul 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26.

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează Comisia Europeană cu privire la actele normative și prevederile administrative necesare pentru implementarea prezentei norme sanitare veterinare.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor sancționează orice încălcare a

prevederilor prezentei norme sanitare veterinare conform Hotărârii Guvernului nr. 984/2005 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 814 din 8 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.”

24. În norma sanitară veterinară, la anexa nr. 3, titlul va avea următorul cuprins:

„Atribuțiile laboratorului național pentru pesta porcină clasică”

25. În norma sanitară veterinară, la anexa nr. 3, punctul 1 se abrogă.

Art. XV. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 99/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare pentru controlul peștei porcine africane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 și 426 bis din 17 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva 2002/60/CE a Consiliului din 27 iunie 2002 de stabilire a dispozițiilor specifice de combatere a peștei porcine africane și de modificare a Directivei 92/119/CEE în ceea ce privește boala Teschen și pesta porcină africană, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L 192 din 20 iulie 2002, astfel cum a fost modificată de Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.”

2. În norma sanitară veterinară, la articolul 18, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Laboratorul național de referință pentru pesta porcină africană, responsabil cu coordonarea standardelor și a metodelor de diagnostic în conformitate cu prevederile anexei nr. 4 la prezenta normă sanitară veterinară, este organizat în cadrul Institutului de Diagnostic și Sănătate Animală. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor pune la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului informații privind laboratorul național și orice schimbări survenite ulterior, folosind mijloace care pot fi stabilite în conformitate cu procedura comunitară.”

3. În norma sanitară veterinară, la articolul 18, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Laboratorul național de referință asigură legătura cu laboratorul comunitar de referință pentru pesta porcină africană, Centro de Investigacion en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos, Madrid, Spania.”

4. În norma sanitară veterinară, la anexa nr. 4, titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„Atribuțiile laboratorului național pentru pesta porcină africană”

5. În norma sanitară veterinară, la anexa nr. 4, punctul 1 se abrogă.

Art. XVI. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 54/2007 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind măsurile de control pentru gripa aviară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 20 martie 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva 2005/94/CE a Consiliului din 20 decembrie 2005 privind măsurile comunitare de combatere a influenței aviare și de abrogare a Directivei 92/40/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 10 din 14 ianuarie 2006, astfel cum a fost modificată de Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.”

2. În norma sanitară veterinară, la articolul 17, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care autoritatea competentă aplică măsurile prevăzute la alin. (3), informează imediat Comisia Europeană.”

3. În norma sanitară veterinară, la articolul 51, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Laboratorul național de referință pentru gripa aviară este organizat în cadrul Institutului de Diagnostic și Sănătate Animală. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor pune la dispoziția celorlalte state membre ale Uniunii Europene și a publicului informații privind laboratorul respectiv și orice schimbări survenite ulterior, folosind mijloace care pot fi stabilite de Comisia Europeană în cadrul Comitetului Permanent pentru Lanțul Alimentar și Sănătate Animală.”

Art. XVII. — (1) Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului 2008/73/CE din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 219 din 14 august 2008.

(2) Prezentul ordin preia prevederile Deciziei 2008/984/CE a Comisiei din 10 decembrie 2008 de modificare a anexei C la Directiva 64/432/CEE a Consiliului și a Deciziei 2004/226/CE cu privire la testele de diagnostic pentru bruceloză bovină, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 352 din 31 decembrie 2008 și prevederile Deciziei 2007/265/CE a Comisiei din 26 aprilie 2007 de modificare a anexei E la Directiva 92/65/CEE a Consiliului de includere a unor măsuri sanitare suplimentare privind comerțul cu albine vii și de actualizare a modelelor pentru certificatele de sănătate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L 114 din 1 mai 2007.

Art. XVIII. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Marian Zlotea

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.294/2007 privind impozitele, contribuțiile și alte sume reprezentând creanțe fiscale, care se plătesc de contribuabili într-un cont unic

În temeiul prevederilor art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 114 alin. (21) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale prevederilor art. 27 alin. (3) și art. 32 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.294/2007 privind impozitele, contribuțiile și alte sume reprezentând creanțe fiscale, care se plătesc de contribuabili într-un cont unic, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 26 septembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Pozițiile 26 — Taxa pe jocuri de noroc datorată lunar, pe perioada de valabilitate a licenței de exploatare a

jocurilor de noroc și 27 — Taxa pe jocuri de noroc regularizată periodic, în funcție de realizări, datorată pentru perioada de raportare, din anexa nr. 1 „Nomenclatorul obligațiilor fiscale datorate la bugetul de stat, care se plătesc în contul unic 20.47.01.01 «Venituri ale bugetului de stat — sume încasate pentru bugetul de stat în contul unic, în curs de distribuire»” vor avea următorul conținut:

„Nr. crt.	Denumirea creanței fiscale	Temeliul legal
26.	Taxa pe jocuri de noroc datorată lunar, pe perioada de valabilitate a licenței de exploatare a jocurilor de noroc	Art. 27 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc”
27.	Taxa pe jocuri de noroc regularizată periodic, în funcție de realizări, datorată pentru perioada de raportare	

2. Poziția 28 — Taxa de timbru social asupra jocurilor de noroc din anexa nr. 1 „Nomenclatorul obligațiilor fiscale datorate la bugetul de stat, care se plătesc în contul unic 20.47.01.01 «Venituri ale bugetului de stat — sume încasate pentru bugetul de stat în contul unic, în curs de distribuire»” se elimină.

Art. II. — Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de tehnologia

informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, administrațiile finanțelor publice pentru contribuabilii mijlocii, administrațiile finanțelor publice ale sectoarelor municipiului București, direcțiile generale ale finanțelor publice județene și organele fiscale din subordine vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Sorin Blejnar

București, 16 februarie 2010.
 Nr. 1.490.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

